

Srečanja preraščajo v koristno tradicijo

Na predlog KS Ciglenica Zagreb smo se prvonagrajene KS Jugoslavije dogovorile, da naj ne ostane le pri edinem srečanju (ob podelitvi priznanj); srečanja naj postanejo tradicija.

Srečujemo se vsako leto v drugi KS. Vsakič si izberemo glavno temo razprave, seveda pa se vse teme vežejo na delo krajevne samouprave. La ni smo se največ pogovarjali o delovanju delegatskega sistema, letos pa bo glavni poudarek na krajevni samoupravi in planiranju v KS in vlogi KS v podružbljanju SLO in DS. Vse pobratene krajevne skupnosti pripravljajo referate o obeh temah in o tem bomo na srečanju največ razpravljali.

V današnjem času, ko je svetovna gospodarska in tudi politična kriza, je najbrž najbolj na mestu, da utrjujemo politični in gospodarski položaj naše domovine. Prav gotovo KS, kot

nosilec SLO in DS, lahko pri tem veliko napravi. Sklepi in smernice za delo bodo vodilo za KS tudi drugod, saj bodo objavljeni preko sredstev javnega obveščanja.

Namen letošnjih srečanj so tudi izmenjave izkušenj pri delu KS, primerjava dela in napredka pri delu KS in krajevni samoupravi. Naša KS je v času od 1972 prav gotovo napravila veliko, tako da lahko upravičujemo zvezno nagrado iz leta 1972.

Tov. Darko Krištof, ki je za organizacijo srečanja napravil največ, pravi, da moramo Mirenčani dostojno, prijateljsko in gostoljubno sprejeti delegacije pobratenih KS in jim pripraviti prijetno srečanje. Vsa srečanja, ki so doslej že bila, so ostala naši delegaciji (tov. Darko je bil na treh srečanjih) v lepem spominu.

Po pogovoru s tov. Darkom Krištofom zapisala Alenka Knez

Mirna – gostitelj 5. srečanja pobratenih krajevnih skupnosti

Naša krajevna skupnost je prejela v letu 1972 prvo zvezno priznanje za svoje delo. Zvezno priznanje je dobilo še 7 najboljših krajevnih skupnosti:

- krajevna skupnost Ciglenica, Zagreb (SR HRVATSKA)
- krajevna skupnost „22. oktobar“ Zemun (SR SRBIJA)
- krajevna skupnost Gevgelija (SR MAKEDONIJA)
- krajevna skupnost Risan (SR ČRNA GORA)
- krajevna skupnost Bronzani Majdan (SR BOSNA IN HERCEGOVINA)
- krajevna skupnost Golubinci (AP VOJVODINA)
- krajevna skupnost Kosovo polje (AP KOSOVO).

Maja 1976 so se krajevne skupnosti na predlog KS Ciglenice pobratile. Na prvem srečanju so sklenili, da se srečujejo v sako leto v drugi krajevni skupnosti.

Doslej so bila srečanja v Ciglenici (1976), Bronzanem Majdanu v BIH (1977), v Golu-

bincih v AP Vojvodina (1978) in v krajevni skupnosti „22. oktobar“ v Zemunu (1979). Letos bo srečanje na Mirni.

Na men srečanj pobratenih KS je izmenjava izkušenj na področju vsega dela KS. Na Mirni se bomo na srečanju pogovarjali predvsem o naslednjem:

- samoupravna organiziranost KS;
- samoupravno povezovanje KS z OZD kraja;
- razvoj delegatskega sistema;
- področje komunalne dejavnosti KS;
- planiranje v KS;
- ljudska obramba in družbena samozaščita v KS;
- informiranje v KS;
- kadrovska politika v KS;
- aktivnosti organizacij in društev v KS;
- odnosi krajevne skupnosti z občino;

Sandi Leskovec: Roke – simbol prijateljstva, ljubezni in dela ...

PROGRAM SREČANJA

Petek, 26. 9. 1980:

- od 8. do 10. ure — sprejem delegacij v sejni sobi doma Partizan
- od 15. do 18,30 — ogled kmečkega muzeja na Veseli gori
- od 19. do 20,30 — akademija s kulturnim programom v domu Partizan

Sobota, 27. 9. 1980:

- od 9. do 13. ure — delovno srečanje v domu Partizan
- od 15. do 16. ure — otvoritev novega dela osnovne šole
- od 16,30 do 21. ure — srečanje delegacij s kraji pri Lovski koči

Nedelja, 28. 9. 1980:

- od 8. do 9. ure — ogled galerije v Trebnjem
- od 9. do 12. ure — ogled „Baze 20“ na Rogu
- ob 15. uri — konec srečanja in slovo od delegatov pobratenih krajevnih skupnosti
- Vabimo kraje Mirne, da se udeležijo akademije v domu Partizan in srečanja delegacij s kraji pri Lovski koči!

— kultura v krajevni skupnosti.

Srečanje pobratenih KS bo trajalo tri dni in bo razen obravnave navedenih tem obsegalo

tudi obisk organizacij združenega dela in obisk kulturnih programov.

Organizirali bomo tudi srečanje gostov s kraji.

Uspeh – samo z delom vseh krajanov

Na tokratnem srečanju predstavnikov 8 pobratenih KS bo Maks Kurent, predsednik sveta naše KS, poročal o naslednjih vprašanjih:

- struktura krajevne skupnosti,
- delo organov krajevne samouprave,
- dosedanja praksa v delovanju krajevne samouprave,
- povezava med družbenopolitičnimi organizacijami, krajevno samoupravo, delovanje sindikatov v KS ter povezava z delovnimi organizacijami kraja,
- funkcioniranje delegatskega sistema v KS,
- materialna osnova za delovanje KS,
- planiranje v KS ter akcije, izvedene na osnovi dogovarjanja in planiranja.

Da bo delo KS dobro, bi moral vsak krajan dobro poznati načrte te družbene celice, v kateri krajan organizirano ureničujemo svoje interese in se v ključujemo v socialistično samoupravljanje in ga razvijamo.

Najštevilnejši organ KS je zbor delovnih ljudi in občanov, ki ga sestavljajo vsi krajan neke KS. Sledi **skupščina krajevne skupnosti** (najvišji samoupravni voljeni organ); ta je oblikovana po delegatskem sistemu. Iz 93 članske delegatske baze pošljejo delegacije na eno skupščino 37 članov.

Skupščina je sestavljena tako, da so prisotni delegati iz vseh vasi, delovnih organizacij in družbenopolitičnih organizacij i društev, hišnih svetov in obrtnikov. Se staja se 2 – 3-krat na leto (glede na probleme, ki jih mora rešiti).

Svet KS je izvršilni in operativni (delavni) organ skupščine KS (15 članov). Ta se sestaja pogosto.

Razen naštetih organov delajo še različne komisije (npr. komisija za urejanje naselij), odbori (npr. odbor za SLO in DS), pa sveti (npr. poravnavni svet).

Pristojnosti organov krajevne samouprave

V skladu s statutom KS so pristojnosti skupščine KS sledeče:

- pripravlja za zbor delovnih ljudi in občanov predlog sprememb in dopolnitev statuta krajevne skupnosti;
- sprejema letne in večletne delovne programe krajevnih skupnosti;
- sprejema letni finančni načrt in zaključni račun krajevne skupnosti;
- sklepa o ustanovitvi servisnih in drugih dejavnosti;
- voli in odpokliče člane sveta krajevne skupnosti in odbora za splošni ljudski odpor;
- voli člane poravnalnega sveta in njihove namestnike;
- sklepa o najetju posojila za krajevno skupnost;

– razpravlja in predlaga svoja stališča v zvezi s poročili o delovanju interesnih skupnosti, delovnih organizacij, ki opravljajo dejavnost ali zadeve posebnega družbenega pomena;

- obravnava poročilo o delu organov krajevne skupnosti;
- sklepa o razpisu referenduma;
- sprejema splošne akte;
- razpravlja o delu krajevnih družbenopolitičnih organizacij in jim nudi pomoč pri delu;
- sodeluje z občinsko skupščino v zadevah, ki jih določa statut občine;
- sklepa o nabavi in prodaji osnovnih sredstev, katerih vrednost presega 100.000 din;
- opravlja druge zadeve, za katere je pooblaščen s tem statutom, s sklepi zbora delovnih ljudi in občanov.

O čem odloča svet krajevne skupnosti?

Svet krajevne skupnosti samostojno odloča o zadevah, za katere je pooblaščen s tem statutom ali sklepi zbora delegatov:

- pripravlja osnutke in dopolnitve statuta krajevne skupnosti in drugih splošnih aktov in jih predlaga v sprejem,
- pripravlja predloge letnih in v čletnih delovnih programov krajevnih skupnosti;
- pripravlja predloge finančnega načrta in zaključnega računa;
- predlaga zboru delegatov

ustanovitev gospodinskih servisov in drugih dejavnosti, na menjenih za zadovoljevanje splošnih potreb delovnih ljudi in občanov v krajevni skupnosti;

- pripravlja gradivo za zbor delegatov in zbore delovnih ljudi in občanov;

Maks Kurent, predsednik sveta KS na Mirni.

- pripravi poročilo o delu sveta krajevne skupnosti in njenih pomožnih teles za zbor delegatov in zbor delovnih ljudi in občanov;
- upravlja z družbeno lastnino, ki je v upravi krajevne skupnosti;
- sklepa o nabavi in predaji osnovnih sredstev do 100.000 dinarjev;
- organizira prostovoljno delo delovnih ljudi in občanov in zbira prostovoljne prispevke;
- posreduje skupščini občine mnenja in predloge, izražene na zboru delovnih ljudi in občanov v zvezi z delom družbenopolitične skupnosti;
- voli in razrešuje člane stalne in občasne komisije;
- imenuje tajnika krajevne skupnosti in sprejema delavce v delovno skupnost krajevne skupnosti;
- sklepa o pravicah in dolžnostih delavcev, zaposlenih pri KS;
- sklepa o poročilih svojih odborov in komisij in jim daje napotila za njihovo delovanje;
- sklepa o uporabi finančnih sredstev, ki jih za svoje delovanje potrebujejo komisije sveta krajevne skupnosti;
- opravlja tudi druge zadeve, za katere je tako določeno v tem statutu ali ga zanje pooblasti zbor delegatov.

Krajevna skupnost lahko, dobro dela, če v posamezne akcije vključujemo v največji meri krajan, ki rešujejo naloge, za katere so se odločili glede na potrebe kraja.

Na primer: ob gradnji vodovodov sodelujejo s svojo pobudo, delom in lastnimi sredstvi le uporabniki in KS pomaga samo z določenimi sredstvi. Osnovno načelo dela naše KS je: pomagati z delom in s sredstvi tam, kjer je interes ter lastna sredstva krajanov.

Počvala vaškim odboru SZDL

Kakšna je povezava med družbenopolitičnimi organizacijami, krajevno samoupravo, kako delajo sindikati v KS in povezava z delovnimi organizacijami kraja?

Najvišja politična organizacija je SZDL, ki je usklajevalac in pobudnik večine akcij političnega in kulturnega življenja v KS. Najvišji organ SZDL je **konferenca SZDL**, sestavljena iz delegatov, ki pokrivajo ves teren naše KS. Delo konference SZDL usklajuje **predsedstvo SZDL**.

vaški odbori SZDL delajo po vaseh in pripravljajo predloge za delo krajevne konference SZDL. Ob tem je prav, da poveljmo, da so prav vaški odbori v redni vse pohvale za svoje delo.

Komunisti v KS so organizirani v petih osnovnih organizacijah (v DO in eni terenski organizaciji).

Krajevna organizacija Zveze borcev (ZB) aktivno ohranja in nadaljuje tradicije NOB in socialistične revolucije. Revolucione tradicije prenaša na mladino, zlasti v sodelovanju z osnovno šolo, na proslavah, manifestacijah, ob zgodovinskih obletnicah in partizanskih pohodih, pa odkritjih obeležij iz časov NOB in zapisa spominov borcev.

Na IX. kongresu Zveze sindikatov (ZS) SI ovenije je bilo poudarjeno, da je KS nosilec razvoja socialističnega samoupravnega razvoja. Zato je prav, da smo v delo krajevne samouprave vključili tudi delegate sindikalnih organizacij iz delovnih organizacij.

Na kratko: krajevna skupnost lahko dosega uspehe le ob delu vseh krajanov in z dobro povezanostjo med seboj.

Izveček iz referata tov. Maksa Kurenta, preds. sveta KS

Zdravko Kramar

V VETRU

Sandi Leskovec

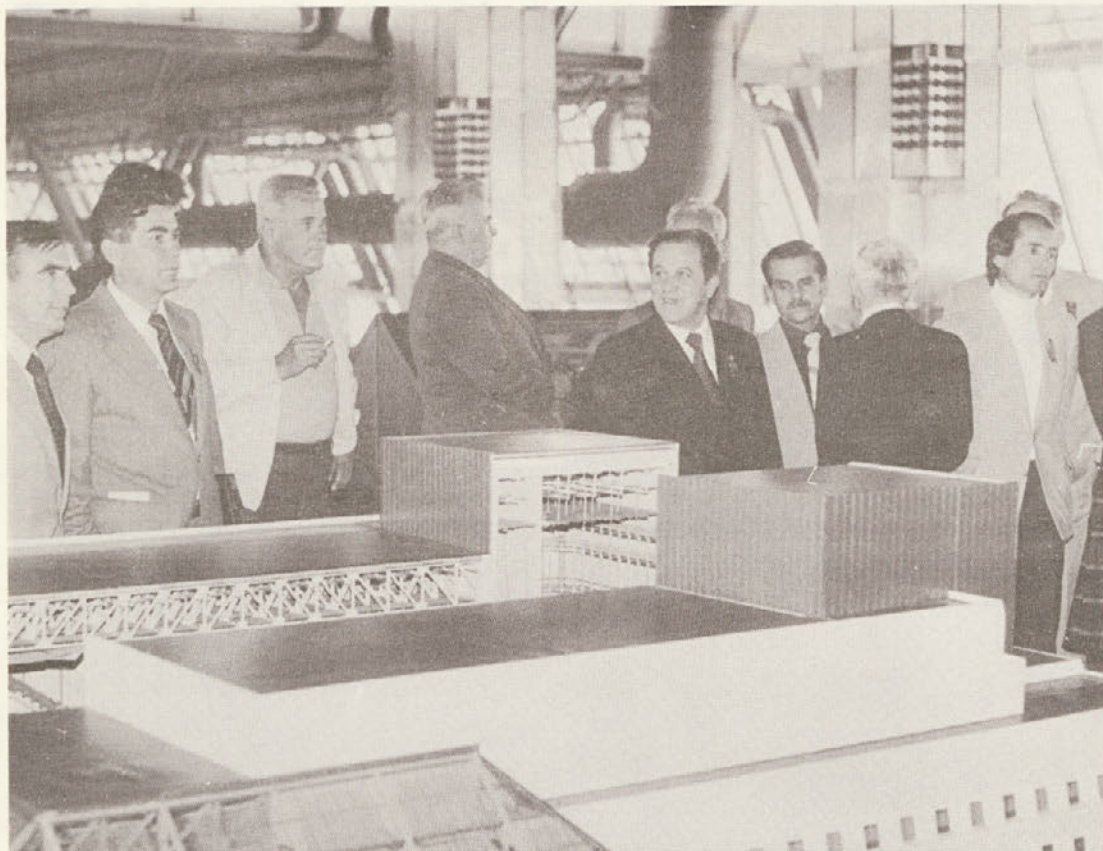
SEJALEC

ZDRAVKO KRAMAR se je rodil 9. 7. 1959. leta. S fotografijo se ukvarja od 5. razreda osnovne šole. Do sedaj je svoja dela razstavljal na dveh samostojnih razstavah v občini Trebnje, poleg tega pa je razstavljal že tudi po vsej naši domovini. Za sodelovanje na razstavah je prejel 3 zlate in 1 srebrno plaketo na mladinskih republiških razstavah v Ljubljani in več drugih priznanj na medklubskih razstavah. V zadnjem času se predvsem ukvarja z jamarsko fotografijo.

SANDI LESKOVEC, samorastnik z Mirne, je bil rojen 22. 5. 1936. leta. Z rezbarjenjem lesa se ukvarja že vrsto let, vseskozi pa je v njem tlela umetniška žilica in je tako leta 1974 prvič sodeloval s svojimi umetniško izdelanimi lesorezi na VII. salonu likovnih samorastnikov v Trebnjem. Od takrat dalje lahko zasledimo njegova dela na razstavah širom domovine: v Novem mestu, Ljubljani, Ozalju, Samoboru, Virgin mostu, Karlovcu, Dugi Resi, Zagrebu, Obrenovcu, Kumrovcu, Sevnici, Sanskem mostu itd., seveda pa tudi v Trebnjem; prav tako je s svojimi deli sodeloval na mednarodnih razstavah v tujini: v Parizu, Antibesu, Monte Carlu in še marsikje; njegova dela se nahajajo v 13 deželah sveta. Do sedaj je imel 5 samostojnih razstav, za umetniško vrednost pa je prejel zlato medaljo za kiparstvo v Monte Carlu, zlato plaketo tabora likovnih samorastnikov, zlato plaketo kurirjev Slovenije, srebrno plaketo "Diane" LZ Slovenije, diplomu za kompozicijo v Antibesu ter več drugih priznanj in diplom. Na Mirni razstavlja prvič.

Delegati na enem izmed srečanj pobratenih krajevnih skupnosti.

Spomin na srečanje v Ciglenici

Prvo srečanje nagrajenih KS je bilo v KS Ciglenica (Zagreb). Tovariš Kurent, član delegacija KS Mirna, se spominja:

„KS Ciglenica je bil pobudnik pobratenja krajevnih skupnosti in na tem srečanju smo podpisali listino o pobratenu. Srečanje KS je trajalo tri dni. Gostitelji – člani KS Ciglenica, so nas izredno lepo sprejeli; prva so nam zaželela dobrodošlico dekleta v narodnih nošah. V teh dneh smo marsikaj videli in se o mnogem pogovorili. Glavna tema pogovorov je bila: delovanje krajevne samouprave in komunalnega sistema.

Ogledali smo si delovne procese v DO Ciglenice. Veliko smo se pogovarjali o sodelovanju KS z občinami in ugotavljali možnosti za še boljšo povezavo. Vodje delegacij so predstavili svoje krajevne skupnosti (organizacija, delo načrti itd.)

Seveda so nam gostitelji pripravili tudi slavnostno akademijo z bogatim folklornim programom, petjem in drugim. V programu so sodelovali mladinci, vojaki in ostali krajan. Akademijo smo zaključili s kozarčkim kolom, ki smo ga zaplesali vsi.

Ves čas našega srečanja je bil aktivno z nami tudi Jakov

Blažević, predsednik predsedstva SR Hrvatske (tov. Blažević je častni občan občine Trešnjevka, v katero sodi krajevna skupnost Ciglenica). Del srečanja, ki ni bil „strogo uraden“, so zapolnjevali prijateljski pogovori v izrednem vzdušju – peli smo pesmi vseh jugoslovanskih narodov in peli smo vsi, čeprav prav vseh pesmi le nismo znali.

Lepa so naša srečanja, bogata novih spoznanj, potrebna za krepitev prijateljstva med narodi in narodnostmi SFRJ, zato je prav, da ostanejo taka, kot so bila tudi poslej.

Po pogovoru s tov. Maksom Kurentom: A. K.

Kako je bilo v Golubincih in Zemunu

V letu 1978 sem bil v delegaciji na srečanju pobratenih KS v KS Golubinci v Sremu. V naši delegaciji smo bili trije člani: Darko Krištof, Lino Brec in jaz. To srečanje z delegati pobratenih KS Jugoslavije me je zelo presenetilo, verjetno tudi zato, ker nisem še nikoli sodeloval na podobnem srečanju.

V KS Golubinci smo pripotovali kot delegacija prvi. Sprejem predstavnikov KS je bil resnično tople in tovariški. Takoj sem dobil občutek, da smo prišli med ljudi, od katerih bomo s srečanja nekaj odnesli, se pogovorili in izmenjali mnenja. Za delovni sestanek so bili referenti dobro pripravljeni, raz-

prave plodne in sproščene. Nisi dobil občutka vsiljivosti in prenatrpanosti z referati.

Srečanje delegacij, ki je bilo v tem kraju, je bilo še posebej zanimivo, ker je KS Golubinci izrazito kmetijska, skoraj da ni drugega kot trgovine in obrti. Kraj sam je strnjen v naselje. – Pokazali so nam tudi znamenitosti Fruške gore in spomenike iz NOB.

Na zaključku v nedeljo popoldne je bilo zborovanje krajanov in ljudi iz okolice Golubince. Pripravili so pester program, tako da nam res ni bilo žal, da smo se udeležili tega srečanja.

V letu 1979 sem bil v delegaciji pobratenih KS Jugoslavije v KS

Zemun. V delegaciji so bili še Darko Krištof, Stane Pančur in Niko Borštinar. Potovali smo z vlakom in zaradi zamude vlaka je pripotovala naša delegacija zadnja.

Sprejem delegacij je bil v hotelu Jugoslavija. Bil je prisrčen, naši gostitelji pa tudi nestrpni, ker so mislili, da naša delegacija ne bo prisotna. Delovna konferenca je bila v hotelu Jugoslavija; tu smo tudi prenočevali. Referati so bili dobro pripravljeni, tudi razprave so potekale dobro.

KS Zemun je po svoje specifična, saj je izrazito mestna KS, v kateri se krajevna samouprava odvija popolnoma drugače. Imajo drugačne probleme kot druge KS.

Niko Borštinar: „Bilo je čudovito“

„Udeležil sem se IV. srečanja v KS „22. oktober“ v Zemunu. Našo KS smo zastopali štirje delegati. Potovali smo z vlakom do Beograda, kjer so nas v hotelu Jugoslavija že čakali predstavniki pobratene KS. Prvi dan je minil delovno, razpravljali smo o aktualnih problemih, ki so skupni v vseh KS.

Zvečer smo se dobili mladinci in izmenjali izkušnje v „mestecu Peyton“. Ugotovili smo, da je delo sicer različno zastavljeno, da pa si vsi prizadevamo za iste cilje in se otepamo s podobnimi težavami.

Naslednji dan smo prisostvovali seji skupščine SR Srbije, kar je bila zame posebna čast. Ogledali smo si „Sava center“,

kjer so me navdušile ogromne telovadnice in kulturna dvorana. Vsaka republika ima tu svoj paviljon, kjer so prikazane naravne lepote posameznih republik in lesene makete glavnih mest.

Pri predsedniku KS smo bili svečano sprejeti; ob tej priložnosti sem spoznal tudi srske kulinarične specialitete.”

Veliko je drobnih vtisov, ki jih Niko še ni uspel urediti v svojem spominu, toda po vsej tisti zanesenosti, s katero mi je pripovedoval, sem verjela tudi tisti iskreni, morda nekoliko žalostno povedani misli: „Samo jeziki nas ločijo, pa še to premostimo z nekoliko truda. Ne bi smeli delati problemov tam, kjer jih ni. Kako lepo bi bilo, ko bi vedno donela naša lepa „Jugoslavija“!

Presenetilo me je navdušenje mladine za narodno glasbo, pa tudi sam sem z veseljem spoznal plese narodov in narodnosti na slavnostni akademiji.”

Po pogovoru – B. V.

Med srečanjem smo si ogledali kulturne in ostale znamenitosti Beograda in novega Beograda. – Na splošno sem dobil kot delegat v Zemunu vtis urejenosti, seveda pa imajo tudi oni svoje probleme.

Obe srečanja sta pomembni, ker smo člani delegacij izmenjali veliko mnenj in izkušenj o delu v KS.

BERT ŠKUFC

Tovariš Tito je v jeseni 1968 obiskal mirensko DANO in se ob tej priložnosti pristrčno pogovarjal z našimi delavci. Posnetek bo ostal eden najdragocenejših dokumentov za našo ožjo zgodovino — predsednik republike in naš najdražji tovariš med nami . . .

Tovariš Tito v DANI

Jeseni 1968, mislim, da je bilo ravno tak čas kot je sedaj, je tovariš Tito prišel na Mirno. Meni, takratnemu direktorju, so o obisku sporočili dan prej, kolektiv pa je za to

izvedel šele isti dan. Ko se je na Mirno pripeljala kolona avtomobilov s Titovim spremstvom, se je novica kot blisk raznesla po kraju in številni krajanji so prihiteli pozdravljat

velikega moža naše domovine. Imel sem hudo tremo, večjo kot kdajkoli v življenju. Bilo je nekaj najlepšega, ko mi je ta veliki človek, ki smo ga tako zelo ljubili in spoštovali, segel v roke. Saj se ne da razložiti, čeprav še danes čutim tisti prijateljski stisk.

Obšli smo proizvodnjo in točilnico, kjer je Tita zanimalo prav vse. Bil je odličen sogovornik in kmalu sem ob sproščenem pogovoru pozabil, da stojim pred menoj največji državnik našega časa. S pojasnili mi je pomagal tehnični direktor Avgust Gregorčič, veliko pa se je tovariš Tito pogovarjal z delavci, ki jih je spraševal, kako so zadovoljni. Takrat je imela „DANA“ najvišje plače v občini, delavci pa so bili plačani po delu, saj so tudi za 30 % presegali skupinske norme. Le samoupravljanje je bilo še slabo razvito.

Po ogledu proizvodnje brezalkoholnih pijač je tov. Tito na zakuski najbolj pohvalil vodko. Tovarišu Kardelju je dejal, da je boljša od zname-

nite poljske vodke. In res je naša vodka še tisto leto dobila priznanje za kvaliteto.

Po dobrih dveh urah se je Tito odpeljal skozi Mokronog v dolino Radulje, kjer so mu pripravili lov na polhe. Bojan Kolenc je tam skrbel za prehrano in pijačo. Spominjam se, kako se je Tito šalil in odklonil poljšo pečenko, češ: „Jaz sem jih lovil, vam pa želim dober tek!“ Veliko je pripovedoval o agresiji na Češko, o svojih popotovanjih.

Saj človek ne najde besed, da bi vse opisal. Ko mislim na tisti dan, ga vidim pred seboj vsega nasmejanega, dojemljivega za težave drugih, pripravljenega prisluhniti slehernemu človeku, velikega v njegovi človečnosti.

In ko se globoko v srcu zgane ostra bolečina, znova oživim njegov topli lik — vem, živel bo z mano.

Po pogovoru z Lojzeto Krhinom zapisala Barica Videčnik

Zakaj je mirenska KS dobila zvezno priznanje?

Vsako leto podeli zvezna konferenca krajevnih skupnosti in stalna konferenca mest Jugoslavije zvezno nagrado za najbolj delovno KS. V letu 1972 je to nagrado dobila KS Mirna.

Nagrado smo dobili za vloženo delo na področju KS, krajevnih samouprav, za področje komunalne dejavnosti, SLO in uspešno povezanost DPO s krajevnimi samoupravami.

Takrat smo uspešno izvedli tudi več akcij: zobno ambulantno smo opremili s sodobno opremo s prosto-

voljnimi prispevki krajanov, preurejali smo bazen, začeli smo z adaptacijo stavbe TVD Partizana. Naša KS se je izkazala pri solidarnostnih akcijah ob elementarnih nesrečah.

Tako priznanje pomeni veliko, hkrati pa naloga tudi znatno odgovornost za nadaljnje delo.

Od leta 1972 smo napravili veliko — o tem je precej zapisanega že v današnjem kajanju in veliko je še delat pred nami. Lahko ga opravimo le s skupnimi močmi in s prizadevanji vseh krajanov.

25 let delavskega sveta v DANI

KPJ je leta 1950 na pobudo tovariša Tita sprejela zgodovinsko odločitev o predaji državnih gospodarskih podjetij v upravljanje delovnim kolektivom.

Ta krat je tovariš Tito v govoru ob izdaji predloga temeljnega zakona o upravljanju z državnimi gospodarskimi podjetji med drugim poudaril:

— Ljudska skupščina bo danes obravnavala osnutek enega najpomembnejših zakonov socialistične Jugoslavije. Sprejem tega zakona bo najpomembnejše zgodovinsko dejanje ljudske skupščine po sprejemu zakona o nacionalizaciji sredstev za proizvodnjo. S prevzemom sredstev za proizvodnjo v državne roke se še ni uresničilo akcijsko geslo delavskega gibanja „tovarne delavcem“, ker geslo „tovarne delavcem, zemljo kmetom“ ni abstraktno propagandistično geslo, temveč ima globljo vsebino. Vsebuje v sebi ves program socialističnih odnosov v proizvodnji glede družbene lastnine, glede pravic in dolžnosti delavcev, torej se lahko uresniči in se mora uresničiti v praksi, če mislimo na resnično izgradnjo socializma. Nekateri mislijo, da je uvedba tega zakona preuranjena, da delavci ne bodo sposobni voditi tovarne in podjetja. To ni res in to ni sprejeto prezgodaj, ampak je prišlo že z določeno zamudo.

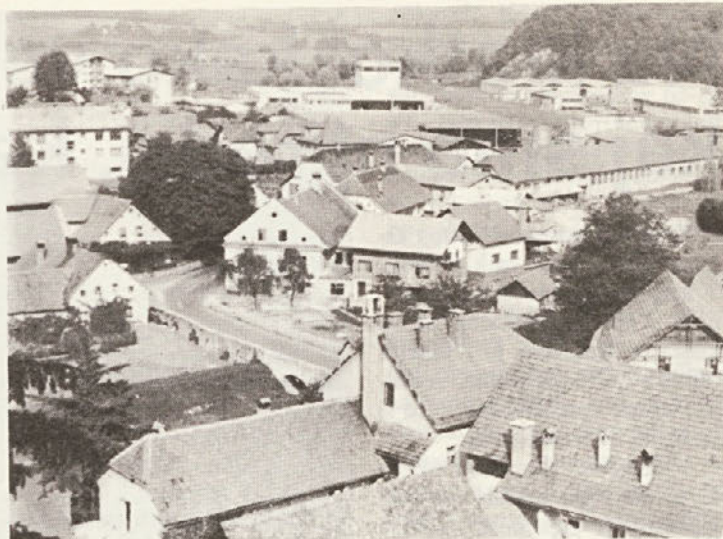
Še preden je bil ta zakon

sprejet, so bili ustanovljeni „sveti direktorjevi“, ki so pomenili začetek neposredne udeležbe delavskega razreda pri delitvi. Na teh „svetih“ so razpravljali o direktorskem skladu, iz katerega je direktor lahko nagrajeval najboljše delavce, o plačah ipd., čeprav ti sveti takrat niso mogli samostojno spreminjati sklepov višjih organov upravljanja ali direktorjev.

Že decembra 1949 je bilo izdano navodilo o ustanoavljanju in delu delavskih svetov v državnih gospodarskih podjetjih. Izbrali so večja podjetja v vseh republikah, v katerih je bilo treba voliti nove organe. V kratkem času je bilo v Jugoslaviji ustanovljenih 800 DS.

Že v nekaj mesecih političnega dela se je izkazalo, da je delavsko samoupravljanje prav tista oblika, po kateri bo lahko delavski razred prevzel neposredno upravljanje gospodarstva.

Temeljni zakoni o upravljanju z državnimi gospodarskimi podjetji in njihovimi gospodarskimi združenji po delovnih ko-

Mima — še malo drugače ...

lektivih je bil sprejet 27. junija 1950. Z njim je bil ustvarjen temelj, da tisti ki dela, tudi zanje plodove svojega dela.

Leopold Ajdišek,
prvi predsednik
DS, se spominja

Na Mirni je bil prvi DS v tovarni „DANA“ — izvolili so ga leta 1955. Njegov prvi predsednik je bil Leopold Ajdišek, ki se spominja:

„Začeli smo v zelo skromnih razmerah in delo DS takrat še ni bilo tako obširno kot je danes. Se stanke smo sklicevali po potrebi in vsi smo se pogovarjali o delu DO, njenem širjenju itd. Seveda si takrat še nismo predstavljali, kako velika tovarna bo zrastle iz majhne obrtniške delavnice. Moj mandat predsednika DS je trajal štiri leta in v veliko smo takrat naredili. Vesel sem, da je DANA v svoji rasti in razvoju tako uspela. Še

posebej me veseli, da nas, upokojenih delavcev, DANA ne pozablja.“

Ob 25. letnici prvega DS na Mirni je bila na dan krajevnega praznika (6. junij) odkrita spominska plošča. Ploščo je odkril prvi predsednik DS tov. Ajdišek.

Sa moupavljanje je v 30 letih prešlo pot od prvih delavskih svetov kot posvetovalnih poskusnih teles (1950), delavskih svetov in upravnih odborov, izvoljenih v letu 1950, nadaljnega razvoja z ustavnim zakonom iz leta 1953, ustave iz leta 1953, ustavnih amandmajev iz 1971. leta, ustave SFRJ iz leta 1973, zakona o združenem delu iz leta 1976 ter drugih sistemskih zakonov, do celovitega družbenega sistema, kjer prevladuje družbena lastnina proizvodnih sredstev in kjer združeni proizvajalci vse bolj odločajo o vseh dejavnostih svojega dela, prav tako pa o celotnem razvoju družbe.

Samoupravljanje je ena največjih zgodovinskih vrednosti, kar jih je izbojeval delavski razred Jugoslavije od prvih začetkov do danes, hkrati pa je to tudi višek dosedanjih bojev delavskega razreda v svetu sploh.

O zanimanju, pa tudi občudovanju našega samoupravnega sistema povsod po svetu pričajo nešteti primeri del to. Tita, tov. Kardelja in drugih naših voditeljev. Tudi zato je naša dolžnost, da samoupravljanje razvijamo naprej. Najvažnejša naloga v zdajšnjem obdobju je krepitev gospodarstva, smotrna poraba sredstev, pametno investiranje, zvišanje produktivnosti dela itd.

Da pa bomo vse to lahko izpolnili, moramo ostati v svojem delu enotni in močni, saj je to pogoj, da ostanemo neodvisni in svobodni.

(Po referatu tov. Bizjana na proslavi krajevnega praznika in pogovoru s tov. Ajdiškom-A. K.)

Odkritje spominske plošče ob 25-letnici prvega delavskega sveta v mirenski DANI.

Na kratko: kako veliki smo, kaj imamo, kaj smo naredili, kaj načrtujemo...

Krajevna skupnost Mirna zajema 2.992 km² vseh površin. V krajevni skupnosti je 22 naselij z 2.201 prebivalcem. Se dež krajevne skupnosti je v naselju Mirna s 1.193 prebivalci. Socialni sestav prebivalstva: 26 % kmetov, 74 % delavstva.

V krajevni skupnosti Mirna se je po vojni pričela razvijati industrijska dejavnost. Nosičica sta bila Tovarna šivalnih strojev in DANA Mirna. Se daj delujejo na Mirni naslednje gospodarske organizacije:

- DO DANA Mirna,
- IMV - TOZD Tovarna opreme Mirna, ki se je preimenovala iz tovarne šivalnih strojev,

- HP „Kolinska“ - TOZD Predelava krompirja,

Gradbeno opekarstvo podjetje in obrat kvarcit - DO „Kremen“ iz Novega mesta.

V teh gospodarskih organizacijah ter trgovskih poslovalnicah, pošti, banki in gostinstvu sta zaposlena 1.202 delavca, od tega iz naše krajevne skupnosti 814; ostali se vozijo k nam na delo iz bližnjih krajevnih skupnosti.

Naša dosedanja prizadevanja so bila v tem, da bi omogočili našim krajanom normalne življenjske pogoje in da bi se izenačili življenjski pogoji med vasjo in mestom.

Glede na to, da je na Mirni precej razvita industrija, smo ob pomoči OZD kraja izgrajevali razne infrastrukturne objekte, in sicer:

- zgradili smo velik kopalni bazen z urejeno okolico in možnostjo kampiranja v vrednosti 5 milijonov din.

- Preuredili smo dom „Partizan“, ki je namenjen organizacijam in društvom za kulturno dejavnost in družbeno življenje. Ocena adaptacije: 4 milijone din.

- Uredili in odprli dom LT, kjer so aktivni modelarji. Letos so organizirali republiško prvenstvo vodenih modelov.

- Upokojeanci so odkupili in uredili svoj dom.

- Lovci so letos odprli ob krajevnem prazniku svoj dom.

Ti objekti so namenjeni prvenstveno krajanom kraja Mirne, manj pa okoliškim krajanom, ki se bavijo poleg rednega dela s kmetijsko dejavnostjo.

Glasilo „KRAJAN“ smo lepo sprejeli krajevna skupnost in OZD kraja

Za dosego boljšega informiranja krajanov smo v letu 1978 pričeli izdajati mesečno glasilo „Krajan“, ki ga krajanji prejmejo brezplačno. Glasilo je izredno dobro sprejeto; z njim smo še nadalje poglobili samoupravne odnose v krajevni skupnosti ter dosegli boljšo povezavo krajevne skupnosti in OZD.

Na j omenimo še, da smo o katastrofalnem potresu v črnogorskem Primorju, kjer je naša pobratena krajevna skupnost Risan, organizirali v OZD kraja enodnevno prostovoljno delo, kar je bilo izredno ugodno sprejeto tudi v ostalih pobratenih krajevnih skupnostih.

Da bi razvoj uskladili in približali okoliška naselja centru Mirne, smo v letošnjih zimskih mesecih pripravili program modernizacije cest, ureditve javne razsvetljave, zelenic in otroškega igrišča. Program je ovred-

noten v višini 27.500.011,00 din.

Od tega: za modernizacijo cest javno razsvetljavo naselja Mirna otroška igrišča ureditev zelenic

23.653.938,00 din

3.007.000,00 din

200.000,00 din

100.000,00 din

Viri finansiranja so sledeči:

1. sredstva krajevnega samopriskpevka v višini 2,5 % od neto OD

10.589.173,00 din

2. Predvidena sredstva občinske samoupravne komunalne interesne skupnosti Trebnje

10.279.108,00 din

3. Sredstva iz občinskega samopriskpevka za komunalno urejanje in predvideni prispevki OZD

3.006.000,00 din

4. dodatna udeležba krajanov

3.525.730,00 din

skupaj: 27.500.011,00 din

Skupna dolžina asfaltiranih potezov je 16.181 metrov.

Po temeljiti javni razpravi v

družbenopolitičnih organiza-

cijah kraja in v vaških odborih

SZDL so krajanji ta predlog sprejeli in ga na referendumu 27. 5. 1979 izglasovali z 80,2 % pozitivnih glasov.

Tako visok odstotek vodstvo krajevne skupnosti in družbenopolitičnih organizacij obvezuje, da ga po programu realiziramo. Za modernizacijo cest smo dobili premostitvene bančne kredite pri izvajalcu „Slovenija-cesta“, ter udeležbo samoupravne komunalne interesne skupnosti Trebnje. Tako je predviden zaključek modernizacije cest konec oktobra. Dela so sedaj v polnem teku.

Krajanji so na posameznih odsekih še dodatno prispevali svoj delež od 12.000 din do 33.000 din.

Iz vedbo programa javne razsvetljave predvidevamo spomladi 1981, prav tako tudi ostala dela.

Nikoli nismo brez načrtov...

Razen opisanih del, ki jih bomo v krajevnih skupnosti pospešeno izvajali, tako da bi bila do srečanja krajevnih skupnosti dokončana, ugotavljamo, da bi morali za ureditev naselja Mirna zbrati še dodatne finančna sredstva. Tako bi bilo naselje Mirna primerno urejeno za srečanje krajevnih skupnosti oz. urejeno približno tako, kot so bile urejene krajevne skupnosti, kjer so ta srečanja že bila.

Ke r so z opisanimi akcijami izčrpani viri krajanov in krajevne skupnosti, predvidevamo, da bi za ureditev naselja Mirna morali zbrati sredstva iz virov izven krajevne skupnosti.

To akcijo načrtujemo takole:

1. modernizacija ceste Trebnje - Mokronog skozi naselje Mirna v dolžini 800 metrov:

5.000.000 din

Steza za pešce ob mostu:

1.100.000 din

Predvideni viri: Republiški sklad za ceste.

2. Ureditev okolice doma Partizan

500.000 din

3. Ureditev potoka Ve jar pri kopališču v dolžini 150 metrov

800.000 din

Viri: Območna vodna skupnost

Novo mesto.

skupaj: 7.400.000 din

Razen teh sredstev še nima zagotovljenih 500.000.- din za organizacijo srečanja (športna tekmovalna, stroški delegacij).

Prosimo, da z razumevanjem sprejmete našo prošnjo in nas o svojih stališčih obvestite.

Srečanja borcev in mladine so pomemben del vzgoje mladega rodu - na sliki: pri partizanskem prehodu čez železniško progo.

Vsestranska vzgoja otrok za življenje in delo

Delo mladih članov Rdečega križa na mirenški osnovni šoli je dragocen prispevek k oblikovanju bodočih krajanov

Vzgoja človeka za človeka bi se morala začeti že pri malčku in ne bi smela prenehati toliko časa, dokler ne bi bile osvojene osnovne moralne vrednote, ki omogočajo „človeško“ življenje med ljudmi. Tega se krepko zavedamo tudi na naši šoli, posebno še, ker je vzgoja še posebno uspešna pri otroku, in še, ker je v tem avtomatiziranem, od človeka odvrnjenem svetu, toliko bolj potrebna.

To nalogo opravljamo polet vseh učiteljev pri pouku mladi člani RK na šoli. Mladi član RK postane že „prvček“ in ostane v njen vse do osmega razreda, kjer se včlanijo v KO RK. Delo in organizacijo vodi odbor MČRK, kjer so predstavniki posameznih razredov, v akcije pa vključujemo vse mlade člane — vse učence. Naš program je zelo pester. Letos bomo dali poseben poudarek skrbi in pomoči ostarelim občanom v naši KS.

Ker se je lani izkazalo, da je težko izvesti, kdo je potreben te pomoči, prosim bralce, naj nam pri tem pomagajo in imena teh sporočijo MČRK na šoli. To bi nam bilo v pomoč, čeprav bomo to akcijo skušali izvesti še v povezavi s KORK. Tudi pri pogostitvi

starejših občanov, ki jo organizira KORK, radi pomagamo.

Vse bolj bo potrebno posvetiti čim več pozornosti boju proti kajenju in sploh seznanjanju učencev o skrbi za zdravje. To bomo skušali izvesti s predavanji zdravstvenih služb, pa tudi z obravnavo raznih ustreznih člankov.

Zdravi zobje, skrb za otroško šolsko kuhinjo, številne akcije, delo higienskega aktiva in še kaj...

Izredno pomembna je akcija popravljanja zob. Ne bom pozabila besed, ki jih je lani večkrat spregovorila zdravnica ob sistematičnih pregledih otrok:

„Joj, kako prijetno je pogledati v usta vašim otrokom, ko imajo vsi popravljeni zobe!“ Res, lani so popravili zobe vsi učenci razredne stopnje; v glavnem ni bilo težav, za kar se zahvaljujem doktorici Turčinovi. Tudi letos bomo začeli s popravljanjem takoj v začetku šolskega leta, da bo na vrsti čim več učencev.

Zdrava prehrana je osnovni pogoj za zdravo življenje; tudi o tem bo tekla beseda v našem programu, hkrati pa bomo izvedli tako kot lani, tudi letos zbiralno akcijo poljskih pridelkov za otroško šolsko kuhinjo. Pri tem moramo pohvaliti starše naših učencev, saj jim ni bilo škoda darovati

krompirja, korenja, kolerabe, solate, jabolka za svojega in našega otroka. V čem je uspeh akcije? Cena malice je nižja, kot bi sicer bila, pokazemo solidarnost in hkrati v tem smislu vzgajamo tudi otroke, ki ob zbiranju to vidijo, obenem pa se tudi navajajo na organiziranje in delo in na najvažnejše: bolj se učijo ceniti težko pridelani „kruh“.

Razen vzgojne plati posvečamo pozornost tudi družbeno koristnim akcijam, kot so zbiranje papirja in oblačil, ki so v našem stabilizacijskem času še posebno pomembne. Zato prosim vse krajanke, da se v prihodnje še bolj vključijo v te zbiralne akcije in omogočijo uspešno delo MČRK.

Učenci sedmih razredov se ob pomoči tov. Keržanove seznanijo z osnovami prve pomoči, saj je danes potrebna že skoraj na vsakem koraku.

Razen navedenih akcij pomagamo še pri raznovrstnem informiranju krajanov (cepljenje, krvodajalske akcije...).

V okviru MČRK dela tudi higienski aktiv, ki ga sestavljajo predstavniki posameznih razredov. Le-ta skrbi za higieno, red, dežurstvo učencev, čistočo v razredih, na šoli sploh in tudi v kraju samem. Kadar boste videli gručne učencev, ki se sklanjajo ob onesnaženih cestah, vedite, da je to plod higienskega aktiva. Po svoje se borimo tudi proti ušem.

Naše delo je precej uspešno, toda uspeh se bo šele

pokazal. Kdaj? Danes, jutri, morda ko odrastejo, morda bodo za spremembo od mnogih ljudi, ki mimogrede na cesti odvržejo ovoj česarkoli, morda prazno škatlo cigaret, namesto na tla raje dali v žep ali v koš za smeti (morda jih bo takrat na Mirni že kaj več).

Vidite, tako je naše delo: mnogokrat uspešno, včasih tudi ne; sejemo, sejemo drobna zrna v duše, srca, drobne glavice in če boste pomagali zalivati ta semena tudi vi, starši, in vsi drugi, potem bo žetev obrodila. Toda vedite, da oblikovanje otroka ni oblikovanje lesa ali kovine, ali morda morda neizpolnjen formular, ki ga izpolnimo in odložimo. Mladega človeka nikdar ne moremo dokočno izoblikovati in ga odložiti. Razmislite o tem! Pa še: jabolko ne pade daleč od drevesa (seveda, če konec veje ni preveč oddaljen od debla).

**Mentor MČRK:
SLAVKA KRAMER**

Pododbor Mirna, ki dela v sklopu Ribiške družine „Heroja Maroka“ Sevnica, šteje 40 članov. S spremembo statuta RD sta se k pododboru Mirna priključila tudi PO Šentrupert in PO Mokronog. Tako se bo članstvo povečalo še za približno 40 članov. Kot

Mirenški ribiči o svojem delu

ribiči, združeni v ribiško družino „Heroja Maroka“, imamo svoje dolžnosti in pravice.

Najpomembnejše pri našem delu je varovanje narave; čuvanje voda, ki so nam dane v upravljanje. V lovne potoke vlagamo ribje mladice in skrbimo za ribijski zarod. Pazimo in opozarjamo, da bi bile naše vode kar se da čiste in zdrave. Imamo pa tudi določene dolžnosti v SLO.

Naša dolžnost je, da vzgajamo nove člane, mladince in pionirje. Velika naša želja je, da vzgojimo čimveč novih članov, mladincev in pionirjev. Najbolj pa si želimo, da bi Mirna dobila nove čistilne naprave, ki bi našo rečico Mirno spet napravila takšno kot je nekoč bila.

JOŽE LOGAR

Rdeči križ: človek za človeka

Krajna organizacija RK Mirna deluje že vrsto let uspešno. Vedno smo v tesnem sodelovanju z mladimi člani RK na mirenski šoli. Skupaj organiziramo vrsto akcij, kot so: zbiranje starega papirja, oblačil, obiskujemo starejše krajanje in podobno. Vsako leto organiziramo srečanje krajanov, ki so stari nad 70 let. S pomočjo učencev OŠ in učiteljev pripravimo proslavo in

poskrbimo, da se nekaj ur pozabavajo:

- to se mi zdi najlepša akcija RK,
- brez pomoči delovnih organizacij je ne bi mogli organizirati,
- zahvala delovnim organizacijam za sredstva, ki jih prispevajo,
- vsak dinar, dan Rdečemu križu, se vrne po najkrajši poti!

Med največje solidarnostne akcije sodi krvodajalstvo. Na Mirni sta letno dve krvodajalski akciji in pride na odvoz krvi približno 500 krvodajalcev.

Vsakodnevne dejavnosti RK pa postajajo akcije za napredek higiene in zobozdravstvene kulture: to so med drugim

- higienski aktivni,
- predavanja o aktualnih zdravstveno prvenstvenih ukre-

pih kot so: nalezljive bolezni, bolezni srca in ožilja, boj proti raku, kajenju, alkoholizmu (vsa ta predavanja so poslušali starši naših učencev).

V zadnjem času se naša krajna organizacija RK delegatsko povezuje s SZDL in znotraj nje usklajujemo delovne programe in akcije.

Smo pa brez vsakršnih prostorov, kamor bi shranjevali osnovno opremo, učna sredstva in material, ki ga zbiramo ob raznih akcijah.

ŠTEFKA GREGORČIČ

O delu Socialistične zveze na Mirni

V obdobju leta 1979 je IO KK SZDL obravnaval komunalno problematiko. Ena najpomembnejših nalog je bila javna razprava o krajevnem samopriskrbi v KS Mirna.

Imenovan je bil politični aktiv za vodenje javnih razprav po vaseh. Na teh javnih razpravah so bili sprejeti sklepi o uvedbi krajevnega samopriskrbi na osnovi programa, ki ga je pripravil svet KS Mirna. Izvoljeni so bili gradbeni odbori za posamezna področja KS oz. vasi, ki so tudi nadzorovali izvajanje del na svojem področju.

Načrtno je tekla javna razprava o osnutku zakona o usmerjenem izobraževanju.

Organiziran je bil sestanek z vodji delegacij za DPS in SIS, na katerem so vodje podali informacijo o delu delegacij in o problemih, s katerimi se srečujejo pri delu. Opombe so bile posredovane OK SZDL.

Prav tako sta IO in predsedstvo sodelovala pri organizaciji krajevnih praznikov, pri akciji NNPP, proslavah ter sestavi programov vseh praznovanj v KS Mirna.

Pri vodenju razprav so bili vaški odbori SZDL najbolj aktivni v svojih vaseh, povsod pa se je čutila prisotnost SZDL Mirna.

VELIK NAPREDEK V KOMUNALNEM UREJANJU NAŠIH KRAJEV

Krajanje Mirne lahko opazimo ogromen napredek v urejanju komunalnih zadev (asfaltiranje cest, do vasi, kar je

še naprej ena izmed glavnih tem obravnav in nalog vseh DPO v krajevni skupnosti. Seveda se tu srečujemo še s problemom vodovodnega omrežja nekaterih vasi. Da bi pocenili izgradnjo le-teh, bomo organizirali delovne akcije mladincev in krajanov vasi.

Da bi še bolj približali vasi Mirni, imamo v načrtu v drugem petletnem planu izgradnjo ptt omrežja, saj je ptt centrala na Mirni dovolj močna oz. sposobna za priključek le-teh.

To je tudi pogoj in možnost za čimboljše vodenje SLO v krajevni skupnosti v izrednih razmerah.

Ena izmed nalog podružbljanja je usposabljanje prebivalstva v primerih elementarnih in drugih nesreč. Potrebna je frontna usmerjenost pri ljudeh. Vključevati moramo mladino v razna društva, ki jih na Mirni imamo, in jih angažirati v dejavnosti, za kar so sposobni. Mislim predvsem v vaseh, kjer je precej mladih in kjer bi lahko ustanovili celice ZSMS.

Teh nalog je še veliko. Z delom, ki je načrtano in z vestjo ter delovno voljo vsakega krajana naše krajevne skupnosti pričakujemo izpolnitev vseh dolžnosti, s tem pa uspeh in boljši jutri nas vseh.

MIRO DREŽA

Dejavnost mirenskega PARTIZANA

Telovadna dejavnost v našem kraju je že tradicija, saj teče že tam od leta 1919.

Predvojna telovadna organizacija Sokol je bila zelo močna in znana po vsej Dolenjski, kakor tudi v Sloveniji. Takrat je delovalo v tej organizaciji 6 oddelkov in kulturna sekcija, ki je popestrila program te organizacije z neštetimi igrami ter drugimi odskimi deli. V tem društvu je bila tudi bogata knjižnica.

Kruta 2. svetovna vojna je pretrgala nit te dejavnosti in uničila vse, razen skromnega doma, v katerem je leta 1946 začela nova telovadna organizacija, pod imenom Telovadno društvo Mirna. V tem društvu se je nadaljevalo skorajda isto delo v bivšem Sokolu. Ker pa taka dejavnost v povojnih časih ni povsem ustrezala, se je društvo kmalu preimenovalo v društvo Partizan in z njim tudi program

dela, ki ga je potrebovala naša mladina.

V povojnem času je bilo društvo zelo aktivno, za kar je prejelo tudi nešteto priznanj. Delo društva se je izražalo v množičnosti. Poznano pa je bilo tudi po drugih dejavnostih. Naj naštejem samo nekaj primerov: organizacija in izvedba spomenika prvim talcem v Radohovi vasi, postavitve koč na Debencu, organiziranje neštete nastopov in akademij, prva obnova doma Partizan. V naši organizaciji smo združevali vedno preko 130 aktivnih članov.

Zadnje čase se je vsa dejavnost spremenila iz telovadne v rekreativno in športno. Danes naše društvo združuje v rokometni, košarkarski, strelski sekciji, sekciji namiznega tenisa, smučarski sekciji in sekciji za rekreacijo 196 aktivnih članov. Včlanjenih pa je v našem društvu skupaj 333 članov.

Ker je dom Partizan bil v slabem stanju in tudi prostori v njem niso povsem ustrezali za vadbo, se je društvo odločilo dom preurediti tako, da bi služil tudi za kulturne namene. Ker nismo bili sposobni sami financirati rekonstrukcije, smo iskali pomoč pri kulturni skupnosti občine Trebnje, kjer smo našli razumevanje, saj smo tudi dobili več kot polovico finančnih sredstev, ki so nam omogočila vse to, kar smo si na Mirni želeli.

Danes imamo dom, ki je sposoben prevzeti tudi kvalitetnejše odrske uprizoritve, v katerem so lahko vsi sestanki in koference, skratka, v njem je prostor za vso kulturno dejavnost, katere pa imamo v našem kraju iz objektivnih in subjektivnih razlogov premalo, skoraj nič. Razen malo športne dejavnosti, pevskih vaj, glasbene šole in nekaj sestankov je dom skoraj skozi vse leto prazen. Zakaj?

BOJAN KOLENC

Pionirji, člani odreda Franca Lunačka z Mirne, so obiskali spomenik na Rojah

Planinci na enem izmed svojih zanimivih izletov.

GORE VABIJO...

Vsa leta nazaj na našem območju ni bilo opaziti neke večje in organizirane planinske aktivnosti. Obstajale so sicer skupinice in posamezniki, ki so redno ali občasno hodili v gore, vendar so se povezovali v planinska društva v Ljubljani in drugje. V nekaterih posameznikih pa je vendar tla želja, da bi se organizirali tudi na tem območju, zato so v letu 1971 ustanovili planinsko društvo Mirna, ki pa je predvsem zaradi kadrovske težave kmalu prenehalo delovati. Planinski navdušenci so seveda še vedno hodili v gore in v letu 1979 je bilo zopet danih več pobud za organiziranje planincev. S pomočjo planinskega društva „Lisca“ Ševnica – Krško smo 1. 6. 79 na zboru, na katerem se je zbralo preko 30 planincev, ustanovili planinsko skupino Mirna v sestavi planinskega društva „Lisca“, sprejeli program dela in izvolili vodstvo.

V vsaki večji sredini (TOZD, OO ZSMS ipd.) ima planinska skupina poverjenika, ki skrbi za obveščanje o aktivnostih, zbira prijave, organizira planince v svojem okolju in sodeluje pri delu izvršnega odbora planinske skupine. Skupina je odprta tudi navzven in v prihodnosti bomo skušali organizirano vključevati tudi planince z območja drugih krajevnih skupnosti.

Skupina je že v času od 1. 6. 1979 do konca leta pripravila predavanje z barvnimi diapozitivi ter 17 planinskih pohodov s 166 udeleženci. V le-

tu 1980 smo sprejeli še obširnejši program, katerega glavne značilnosti so:

- zajeti vse starostne strukture (člane, mladince in pionirje v okviru akcije PIONIR – PLANINEC ter pričetki s pripravami za organiziranje cibicov v okviru akcije CIBIC – PLANINEC);

- povečanje števila članov v letu 1980 na 100 in vključitev 60 do 80 pionirjev;

- tri osnovne oblike delovanja (planinski pohodi, usposabljanje kadrov, predavanja z diapozitivi).

V programu za leto 1980

je predvidenih 20 pohodov na različne vrhove v Sloveniji (od tega 9 večdnevni), sodelovanje na orientacijskih pohodih v občini Trebnje ter po Poteh partizanske Ljubljane. V okviru akcije PIONIR – PLANINEC načrtujemo 7 pohodov in marsikateri udeleženec se bo že v tem letu pridobil bronasti znak PIONIR – PLANINEC.

Veliko pozornost posvečamo usposabljanju kadrov, saj jih doslej sploh nismo imeli. V tem letu smo pridobili enega planinskega vodnika, dva mladinska vodnika in dva mentorja planinske vzgoje. V oktobru bomo pričeli s planinsko šolo, v kateri si bodo po programu Planinske zveze Slovenije pridobili osnovno znanje tudi pionirji.

Načrtovali smo tudi 5 do 6 predavanj z diapozitivi in od

tega po programu izvedli prikaz uspeha naših alpinistov na Čomolungi – Mount Everestu. Kljub našim naporom za pridobitev prezaposlenih predavateljev, prišel je namestnik vodje odprave Stane Belak – Šrauf, pa njegovo predavanje ni pritegnilo toliko zanimanja kot smo pričakovali. Upamo, da bo več udeležencev na naslednjih predavanjih, ki jih pripravljamo.

Seveda v opisovanju naših aktivnosti ne moremo mimo tega, da smo člani planinske skupine Mirna dali pobudo za organiziranje spominske pohodne poti v občini Trebnje, ki naj bi povezala pomnike iz NOB. Aktivni smo tudi v delovni skupini za pripravo poti, ki bo organizirana po zgledu drugih podobnih poti (Zasavska planinska pot idr.).

V okviru planinske skupine Mirna razvijamo seveda še druge aktivnosti (deluje maršakcijska skupina, fotografija, nekateri poskušajo s plezanjem itd.), zato vabimo vse krajanke, ki jih zanima narava in predvsem gore, da se nam pridružijo. Žal ne moremo prikazati tistega pristnega prijateljstva in tovarštva, ki se ustvarja med nami, saj ga mora vsak doživeti le enkrat, pa se bo vedno znova vračal v gore. Zatorej

„Le pojďmo v gore
saj tam je lepo, ...“
kot pravi ena izmed pesmi, ki jih planinci pojemo, ko se po lepem vzponu zberemo pred kočo in zremo v doline pred seboj.

BOJAN PLAUSTAJNER
preds. planinske skupine
Mirna

Gasilci želimo sodobnejšo opremo

V KS imamo 4 gasilska društva, ki so razdeljena tako, da pokrivajo celotno KS.

Prvo gasilsko društvo je bilo ustanovljeno na Mirni leta 1908. Nato so bila ustanovlje-

na gasilska društva še na Selu (1923), na Ševnici (1927) in Volčjih njivah (1948).

Vsa gasilska društva imajo najosnovnejšo opremo za klasično gašenje požarov (z vodo). Na Mirni pa imamo tudi napravo za gašenje s peno in „tobogan“ za reševanje ljudi iz višjih nadstropij.

Največ delovnega področja ima seveda mirensko gasilsko društvo – stanovanjska naselja, industrijske objekte, družbene ustanove, obrtne delavnice itd. Za boljše delo bi bilo nujno, da kupimo še orodni kombinirani voz, s katerim bi lahko ob večjem požaru učinkoviteje gasili, saj ni povsod dovolj vode.

Gasilsko društvo Selo potrebuje gasilski dom. Na Ševnici dograjujejo nov dom, ker dosedanji več ne ustreza.

Vsa gasilska društva sodelujejo med seboj. Vsi smo tudi vključeni v CZ, v enote za gašenje požarov, v tehnične enote za reševanje ljudi in družbenega premoženja. Mislim, da je zelo pomembno, da v naše delo vključimo čimveč mladih. Vabimo jih k sodelovanju!

Pomembno je tudi izobraževanje gasilcev. Pričakujemo in želimo, da v okviru občine Center za kulturo in izobraževanje pripravi primerno obliko izobraževanja.

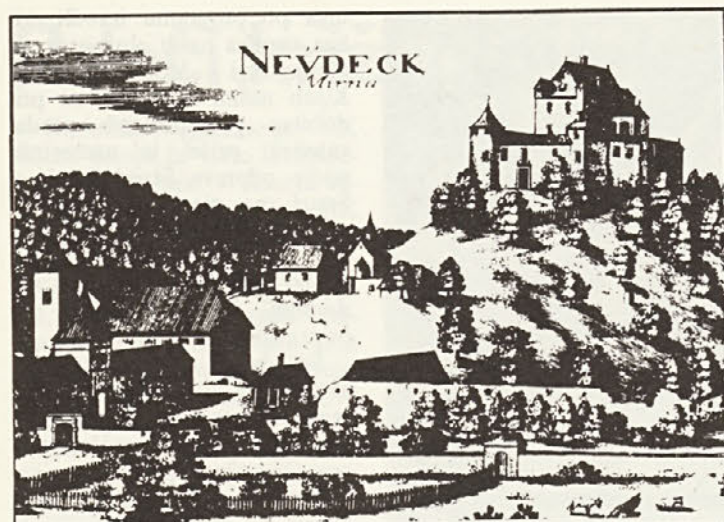
Zelo radi bi vključili v našo dejavnost ljudi, ki imajo večje tehnično znanje, zato vabimo tudi odrasle izobražence, da pridejo k nam.

Pohvalimo pa lahko sodelovanje s KS, ki ima veliko razumevanja za nas.

BERT ŠKUFGA

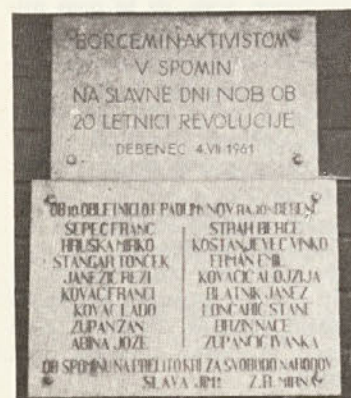

Bert Škufca: „V naše vrste vabimo tudi odrasle izobražence!“

Mirna, kot jo je videl zgodovinar J. V. Valvasor

Mirenski utrinki

Na Debencu, ki je bil med NOB varno bivališče mnogim partizanskim enotam, so 1951 na koči Plaz odkrili spominsko ploščo vsem padlim junakom s te okolice. — Debenc je najvišji vrh v KS Mirna in lepa izletniška točka. Do konca 1985 bi radi tu uredili tudi sodobno gostišče.

Na selu so Nemci leta 1973 ustrelili štiri talce, člane Osvobodilne fronte.

Pogled na Mirno z Zapuž.

Mirna okoli leta 1900: koliko je še prostora ...

Mirna — tokrat gledana „od zgoraj ...“

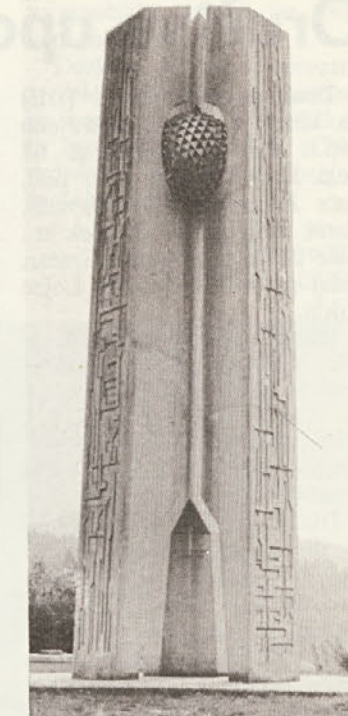
Bazen, eden najlepših delov Mirne, žal ni več tisto, kar je bil — krivi pa smo vsi ...

Boris Kobe: MIRNA (tempera, 1975) — iz ciklusa „Po poteh Gubčeve brigade“. Tako je umetnik videl naš kraj, ki na gornji upodobitvi kaže tudi most preko rečice Mirne, zgrajen še v času Marije Terezije. Most je že narušil zob časa, rešili pa ga bomo (in vprašanje prometa čezenj) z novo obvoznico.

Mirenska razglednica, lahko pa ji rekli tudi: nova Mirna.

Mirenčani smo položili v skupno grobnico 106 padlih borcev in aktivistov, katerih počivališča so bila raztresena prej po gozdovih in jasah. „Se dvigne v življenje, kdor pade v smrt“, piše na spomeniku.

Motiv iz Jurčičevega Desetega brata, delo kiparja Janeza Tavčarja, stoji pred osnovno šolo.

Društvo upokojencev ima 202 člana

Društvo upokojencev (DU) na Mirni je bilo ustanovljeno 1953. Prvi predsednik je bil pok. Egon Tancig, nato pok. Jože Zupančič, dalje Plevanč, Karol Slak, Jože Zakrajšek st., Jože Zupačič, Anton Gracar, sedaj ga vodi že 6. leto Lojze Krhin.

Ob ustanovitvi društva je bilo število članov še skromno, a se je vsako leto večalo. Tako šteje trenutno 202 člana, ki so iz vrst starostnih, družinskih, invalidskih in kmečkih članov.

DU Mirna ima svoj društveni dom (polovica stavbe), za kar se moramo zahvaliti republiškem odboru DU Ljubljana, ki nam je s svojimi dotacijami omogočilo nakup doma. Večji del prostorov je oddanih podj. Mercator, ki ima v spodnjih prostorih svoj bife, za kar nam plačujejo najemnino. Društveni prostori (2 sobi) služijo zaenkrat le za se-

je in sestanke. Računamo pa, da bo pozneje zaživela kaka dejavnost za razvedrilo članstva.

Dom bo treba v celoti popraviti, predvsem ostrešje. Denar za to je delno že pripravljen. Z delom bomo začeli skupno s podjetjem DANA, ki poseduje polovico hiše.

SedANJI odbor DU Mirna šteje 11 članov upravnega in nadzornega odbora. Poleg tega je na terenu še 9 članov – poverjenikov, s katerimi imamo občasne sestanke. Tako je povezava med člani resnično popolna. Vsi člani nadzornega in upravnega odbora so v odborih, nekateri celo na vodilnih mestih v družbenopolitičnih organizacijah. Mandatna doba upravnega in nadzornega odbora traja 4 leta. Letne konference in skupščina so v lepo urejenem domu Partizan na Mirni.

V DU Mirna je 50 članov, ki plačujejo republiško samopomoč, 184 članov pa je vključeno v društveno samopomoč. Plača se po 20 din na leto, ob smrti pa dobe svojci 500 din.

Vsako leto prireja društvo za svoje člane 2 – 3 izlete v okviru Slovenije, predvsem v kraje, znane iz NOB. Zaželeno bi bilo, da bi se posamezni člani, ki imajo veselje do petja, vključili v pevski zbor Svobode Mirna, ker za samostojni pevski zbor ne bi bilo dovolj članov.

Nekateri člani izkoristijo 10-dnevno bivanje v počitniškem domu Žirovnica na Gorenjskem. Več članov se poslužuje tudi 10-dnevnega bivanja v Banjolah pri Puli, nekateri pa tudi v počitniškem domu v Strunjanu.

Ob novem letu člani upravnega in nadzornega odbora

Lojze Krhin, zaslužni predsednik mirenških upokojencev.

obiščejo bolne člane in jim zažele mnogo zdravja in zadovoljstva. Več članov, starih 70 in več let, pa se redno udeležijo „Srečanja starejših“, ki ga vsako leto pripravi krajevna organizacija RK Mirna.

Celotni odbor DU Mirna vabi, da čimveč upokojenih vaščanov pristopi v naše društvo DU Mirna.

Tajnica:
TEREZIJA POTRIBIN

Peter Šemrov: „Potrebujemo delavno občinsko zvezo DPM!“

Dolgoletni predsednik društva prijateljev mladine tov.

Kje so prijatelji mladine?

Peter Šemrov, ki vestno in prizadevno vodi društvo že od leta 1967, ni zadovoljen z delom. Izvršni odbor sestavljajo člani, ki so jim otroci v tem času odrasli, pa se je njihov interes zato bistveno zmanjšal. Tako sta letošnjo obdaritev ob novem letu organizirala le predsednik in blagajnik.

Razen kadrovskih pa ima društvo tudi hude finančne težave. Sredstva se zbirajo pri občinski zvezi DPM, žal pa se še pogosto dogaja, da organizacije združenega dela v občini odlašajo z nakazilom ali pa celo nočejo dati sredstev.

Tov. Šemrov se z žalostjo zaradi drmašnje situacije v društvu spominja časov, ko je bila aktivnost DPM veliko večja, ko so zbirali otroke po maskaradah, krosih, srečolovih in so te akcije prinesle prenekateri dinar v blagajno društva. Takrat je vse dejavnosti podprla tudi krajevna skupnost.

„Prepričan sem,“ pravi tov. Šemrov, „da bi morala močnejše zaživeti občinska zveza, predvsem pa je potrebno izvoliti nov izvršni odbor, sestavljen iz krajanov, ki bodo poživili delo društva. Še

so kraji, kjer DPM sploh nimajo, pa opravijo to delo kar šole. Vendar je vrsta otrok, ki niso zajeti ne v vrtcih ne v šolah, pa nanje ob takim načinu dela radi pozabimo.“

V oktobru bo imelo DPM občni zbor. Prosim vse krajanke, da se zbora udeležijo in pomagajo za uspešnejše delo društva s svojimi predlogi in konkretnim delom, kajti nikomur od nas ne sme biti vseeno, kako živi in raste naš mladi rod.

BARICA VIDEČNIK

Skupna skrb vseh komunistov

Osnovna organizacija Zveze komunistov na Mirni je precej številna. Če bi sklepali zgolj po številčnosti članstva, bi bili lahko kar zadovoljni. Če pa pogledamo starostni sestav našega članstva, ugotovimo, da je velika večina upokojencev in so v organizaciji le trije mlajši člani. Povedati je treba, da mlajši člani ne ostanejo dolgo v naši organizaciji; ko se zaposlijo, se vključijo v OO na delovnem mestu. Morda bi nam lahko očitali, da smo premalo naredili za sprejem novih mlajših članov, predvsem iz vrst kmečke mladine.

Res je, da se nismo dovolj vključili v ta prizadevanja. Res pa je tudi, da mladi ljudje (tudi iz vasi) nekateri študirajo, drugi se zaposlijo in tako ostane naši organizaciji malo prostora na izbiro.

Kljub taki sestavi članstva lahko ugotovimo, da so naši člani v družbenopolitičnem delu zelo aktivni. Člani delujejo v skupščini KS, v svetu KS, komiteju za SLO in DS, v delegacijah SIS in družbenopolitičnih skupnostih, v družbenopolitičnih organizacijah in društvi ne samo v krajevni skupnosti, pač pa tudi

na občinski ravni. Tako se naša organizacija preko svojih članov, ki delujejo v raznih organih in organizacijah ukvarja z vsemi problemi, ki se porajajo v naši krajevni skupnosti.

Pri tem delu pa se počutimo malo osamljene. Opozorili bi na nekakšno navado, da naj se s problemi v krajevni skupnosti ukvarja le osnovna organizacija ZK v KS. Komunistov iz delovnih organizacij, ki živijo na tem območju, pa naj to ne zadeva.

Menimo, da bi morali pri reševanju problemov kraja naj-

ti skupni jezik in pomoč tudi komunistov, ki so vključeni v OO v združenem delu. Pri tem smo najbrž tudi sami malo krivi. Premalo smo naredili, da bi prišlo do boljše povezave v OO ZK v združenem delu.

Ker je nalog in dela pri reševanju problemov v KS precej, bi bilo prav, da bi se vsi komunisti, ki živijo na našem območju zavedali, kako pomembno je reševanje vseh nalog, ki so v zvezi z življenjem naših občanov in bi pomagali pri reševanju vseh vprašanj.

JOŽE MARKIČ

Ljudska tehnika na Mirni in njeno delovanje

Organizirano delovanje društva LT Mirna se je pričelo 1959. Ustanovljena je bila fotografska sekcija, sekcija radioamaterjev in tečaj za voznike motornih vozil. Leta 1961 smo že zabeležili začetke letalskega modelarstva.

Ker društvo v začetku ni imelo svojih prostorov, je delovalo v TVD Partizan, v kletnih prostorih OŠ in v stanovanjskih zgradbah.

Leta 1971 je društvo ob pomoči občinskega odbora LT Trebnje, KS Mirna in delovnih organizacij kraja dobilo ustrezne prostore, kar se je odražalo v kvaliteti dela v društvu.

V letu 1974 je občinski odbor LT Trebnje prenehal delati in tako je društvo LT Mirna obstalo edini nosilec tovrstne dejavnosti v občini.

Prenehalo se je delovanje radio sekcije; modelarska sekcija se še naprej nenehno

vzpenja. Tej sekciji so se pridružili še učenci OŠ ŠentruPERT.

Delovanje modelarske sekcije omogočata telesnokulturna skupnost in kulturna skupnost občine Trebnje.

Društvo vzbuja interes za tehnično kulturo tudi izven krajevnih skupnosti, mladim pa omogoča koristno izrabo prostega časa. Člani sekcij se seznanjajo s tehničnimi materiali, kar pozitivno vpliva na izbiro poklica; povezujejo jih trdni tovariški odnosi, krepi se športni duh. Pri delu v sekcijah dajejo poudarek estetiki, samoiniciativi in razvijajo ljubezen do narave.

V celotnem obdobju delovanja društva je bilo število članstva vedno na zavidljivi ravni.

Trenutno šteje društvo 55 aktivnih članov. Pomlad modelarske sekcije je po rezultatih dela med vodilnimi v republiki. Modelarji v pionir-

ski konkurenci so na vseh tekmovanjih dosegli prva mesta in že dvakrat so sodelovali

v republiški sekciji na zveznem tekmovanju.

Društvo je tesno povezano z delovanjem kraja, sodeluje na manifestacijah v občinskem in regijskem merilu. Za ta prizadevanja je društvo prejelo že več priznanj.

Gradivo zbrala in uredila:
TRUDA MEDVED

Visoko, više — še boljše uspehe želimo našim modelarjem!

Uspehi in načrti domače SVOBODE

Kulturno življenje na Mirni ima bogato tradicijo že iz predvojnih in vojnih let. Kulturno društvo je bilo ustanovljeno 1946, v društvu SVOBODA pa se je preimenovalo 1952. Aktivnost društva se je od ustanovitve do danes večkrat vzpenjala in padala, mno-

gokrat v odvisnosti od kadrov in posameznikov, ki so v društvu delovali in delujejo.

Od ustanovitve do danes deluje v društvu SVOBODA, ki šteje 85 članov, dramsko-literarna sekcija, ki pa se v zadnjem desetletju ne more pohvaliti z uprizorjanjem iger,

temveč se je sekcija zaradi strokovno-kadrovskih težav preusmerila predvsem v sodelovanje pri izvedbah najrazličnejših proslav. Tudi kino sekcija, ki deluje od 1967, ko je bila urejena kino dvorana, je večkrat prenehala delovati, pa se je potem ponovno vzdramila, da bi tako sedaj ponovno doživljala svojo pomlad. Prav ta sekcija se največ srečuje s finančnimi in kadrovskimi težavami, tako da se do sedaj še vedno ni popolnoma urejen status delovanja te sekcije. Še največ uspehov v okviru društva je doživela pevska sekcija, ki deluje že od ustanovitve društva.

Najprej je deloval mešani pevski zbor, ki je leta 1961 nehal; od leta 1963 je nato deloval samo moški pevski zbor, v letošnjem letu pa je bil ponovno ustanovljen mešani pevski zbor, ki bo nadaljeval bogate tradicije petja na Mirni. Ta sekcija je dosegla lepe pevske uspehe, saj je moški pevski zbor dobil več priznanj, izvedel več lastnih koncertov, že osmo leto sodeluje na ta-

boru pevskega zborov v Šentvidu, tako da je postal znan ne samo v trebanjski občini, temveč tudi izven občinske meje, na Dolenjskem, v drugih krajih Slovenije in tudi izven republike v pobratenih občinah in drugod.

V okviru društva je nekaj časa delovala tudi lutkarska sekcija, katere delo pa ni zažvelo. Na novo je bila ustanovljena plesna sekcija, kateri moramo zagotoviti prostor in strokovno vodstvo za aktivno delovanje.

V prihodnje nameravamo v okviru društva z večjo akcijo pridobiti čimveč zainteresiranih posameznikov za delovanje v posameznih sekcijah in tako zagotoviti večjo aktivnost sekcij, ponovno poživiti delo lutkarske sekcije, primerneje urediti kinodvorano in zagotoviti večje strokovno delo v sekcijah.

Glede na novo pridobljeni dom Partizan, namenjen kulturni dejavnosti, upamo, da bomo v teh naših načrtih in prizadevanjih za večjo aktivnost uspeli, kot tudi upamo, da bomo zagotovili lahko vsa potrebna sredstva za nemoteno delovanje društva.

Predsednik
DUŠAN SKERBIŠ

Obisk pri spomeniku na Rojah: pesem tovarišu Titu in domovini Jugoslaviji je tudi tokrat izzvenela iz navdušenih mladih src pod svobodno nebo...

Pogled na šolo z novim prizidkom.

Šola dobi nove prostore

Na osnovi uspešno izvedenega referenduma za nadaljšanje samoprispevka občanov za izgradnjo šolskih in komunalnih objektov (1979–1983) smo v letošnjem šolskem letu pričeli z izgradnjo II. faze OŠ Mirna, ki obsega dogradnjo, adaptacijo starega dela in nadgradnjo naše šole. Žal pa izvajalci del – MARLES MARI-BOR in njegovi kooperanti – niso pravočasno zaključili vseh del, kar je povzročilo kasnejši pričetek pouka v šolskem letu 1980/81. Vsa navedena dela bodo zaključena do konca koledarskega leta 1980, s čimer bo šola pridobila pribl. 2000 m² novih površin za naslednje prostore:

- 9 učilnic za razredni pouk,
- 1 učilnico – delavnico za tehnični pouk predmetne stopnje in oddelkov s prilagojenim programom,
- 6 učilnic za oddelke s prilagojenim programom,
- 2 večnamenska prostora za oddelke razredne stopnje oddelka s prilagojenim programom,
- nove prostore in opremo za kuhinjsko osebje,
- nove upravne prostore (nadgradnja na obstoječem objektu),
- garderobe in sanitarija za pouk telesne vzgoje,
- povečali bomo prostore za knjižnico, z adaptacijo bomo pridobili TV sobo ter kabinet za učitelje telesne vzgoje,

– izvedena bo rekonstrukcija tal in opreme v telovadnici. Z lastnimi sredstvi, ki smo jih izločili ob zaključnem računu za leto 1979, pa izvajamo modernizacijo učilnic in kabinetov za kemijo – biologijo in fiziko, v katerih bomo imeli z učenci laboratorijsko delo.

V novi stavbi PTT, ki sta jo OŠ Mirna in TVD Partizan gradila skupaj s Podjetjem za PTT promet Novo mesto, smo pridobili garaži za avtobus in kombi, Partizan pa moderne garderobe, ki jih bodo uporabljali tudi naši učenci.

Uredili smo tudi razsvetljavo in modernizacijo zunanjega športnega igrišča, za kar so prispevali finančna sredstva OIS in TKS Trebnje in delovne organizacije, ki so razen tega opravile veliko praktičnih del. Velik delež so k modernizaciji igrišča pripravili tudi učenci s prostovoljnimi delovnimi akcijami.

Otvoritev novozgrajenega dela ter dela adaptiranih prostorov bo 27. 9. 80, kar sovпада v V. srečanjem delegatov pobratenih KS Jugoslavije, ki bo potekalo od 26. do 28. septembra na Mirni. Nadgradnja, s katero bomo pridobili upravne prostore, sejo sobo in sobo šolske skupnosti, pa bo zaključena do konca koledarskega leta.

Vse navedene prostorske pridobitve, rekonstrukcije in modernizacije prostorov in športnorekreacijskih objektov bodo omogočile prehod k enozmenskemu pouku, k nadaljnjemu razvijanju elementov

in vsebin COŠ, ob dodatni zagotovitvi finančnih sredstev ter pedagoškega kadra za uvedbo COŠ.

IVAN KRAMER
ravnatelj OŠ Mirna

Prva akcija pionirjev je bilo urejanje šole

Že v septembru lani so začeli graditi novi del šole. Toda delo ni tako steklo, kot bi moralo in tako so nam podaljšali počitnice do 18. 9. 80. Da pa ne bi doma poležavali od brezdelja, so se odločili da bodo delovne akcije.

Prva delovna akcija je bila že v petek, 30. 8. 80. Odziv je bil še kar velik, saj se je zbralo okrog 80 fantov in deklet. Fantje so zunaj planirali in urejali okolico šole, dekleta pa smo pomivala okna, čistile razrede, pometale, nosile v razrede mize, stole in podobno.

Vladalo je domače vzdušje, saj smo vpili vsevprek in se pogovarjali, kot bi bili doma in ne v šoli.

Vendar mislim, da je bila na prvi akciji slaba organizacija, saj so se nekateri res počutili kot doma. Na delovnih akcijah pa se kaže tudi ubo-

K urejanju nove šole smo priskočili na pomoč tudi učenci. Dekleta smo čistila učilnice in druge prostore v šoli, fantje pa so urejali okolico šole. Nosili smo tudi klopi in stole,

Pomagali smo pri urejanju nove šole

učbenike in učne liste v določene učilnice.

Naše delo so usmerjali tovarišice učiteljice in snazilke.

Ker smo delali vse dopoldne, smo bili seveda tudi lačni. Naše kuharice so nam pripravile izdatne malice.

Mislim, da smo s svojim delom vsaj malo pripomogli, da bo naša šola prej urejena.

Skoda, ker delavci, ki so delali šolo, niso opravili del v pravem času.

ŠPELA MEDVED in
TADEJA PETROVAC

gljivost. Nekateri so pridno ubogali snazilke, drugi pa jih niso in niso hoteli ubogati ter so imeli vedno svoj prav.

Naslednje dni smo delali z vso močjo in tudi precej naredili. Vse to delo pa bo zaman, če se ne bodo pionirji tudi pozneje v prenovljeni šoli zavedali svojih dolžnosti in tega, da je ta lepa šola, moja, tvoja in naša.

MAKSA KURENT

Radosti

*In vse je bilo hrepenenje
izlivalo se je iz rumenih
regratovih senc
iz belega smeja
razprtih rok
prihajalo je iz mehke melodije
mraka
in nežno sinje svetlobe
novega jutra.*

LIDIJA GAČNIK

Veseli smo sodobnih učilnic!

Novica, da se pouk preloži za celih štirinajst dni in več, se je hitro razširila med krajanke in ni bilo učenca, ki tega ne bi vedel. Toda, da bo treba tisti teden pomagati pri raznih delih v šoli, ni bilo za nas tako razveseljivo, ker smo si proste dni zamišljali čisto drugače.

RADI SMO POMAGALI...

Tudi Matej je bil med najboljšimi na delovni akciji. Vidi se, da ima dobre delovne navede, saj nekateri učenci na akciji skoraj niso znali prijeti orodja v roke, mnogim pa se je videlo, da so vajeni dela.

„Pi onirji in mladinci smo vsi sli novih prostorov in preurejenih učilnic, telovnice in kabinetov v naši šoli. Vemo, da primanjkuje denarja za zunanjo ureditev, zato smo sklenili, da bomo zunanost šole uredili sami.“

MATEJ ŠTEFANČIČ, 7. a

Veselim se pouka v novi šoli

Nova šola je lepa. Na njo bomo morali zelo paziti. Ne bono smeli pisati po mizicah in stolih. Veselim se pouka v novi šoli. Vše č mi je tudi to, da bomo imeli vsi učenci pouk zjutraj. Ta ko borro popoldne vsi skupaj doma. Škoda, da niso naredili še ene telovadnice.

DARJA KERŽAN
1. razred

Na žalost je prvi dan akcije minil brez dela, ker nas ni prišlo veliko. Temu v opravičilo so bili drugi dnevi bolj živahni in vsak dan se nas je zbralo okoli osemdeset. Bili smo vseh starosti — od prvošolčkov pa tja do osmošolcev. Tovariši učitelji so nas razdelili v skupine in nam dali delo.

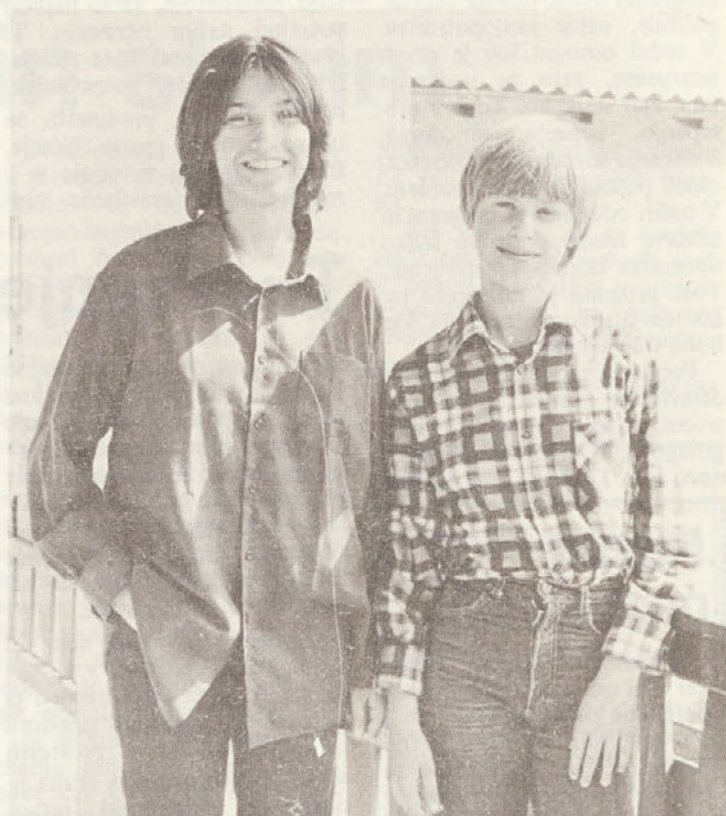
Vsako delo smo z veseljem opravili. Fantje so delali okoli šole, dekleta pa smo čistile in urejale novi del šole. Delali smo od 8. do 12. ure. Pripravljene pa smo bili tudi popoldne, ko je bilo treba, pa tudi zjutraj smo prišli enkrat že ob 6. uri.

Prijahali smo predvsem zato, ker se dobro zavedamo, da je to delo v korist nam, pa tudi našim znanjem.

Vesela sem, da bomo v novih in preurejenih prostorih šole bolje razumeli snov, ki jo bomo sprejemali v moderno opremljenih učilnicah za fiziko in kemijo.

Prav je, da smo dobili tudi nekaj novih razredov. Prav gotovo pa so najbolj zaslužili

nove prostore učenci šole s prilagojenim programom.

Darja Brate in Maksa Kurent, dobri prijateljici in sošolki.

S Stana in z Debenca so učenci radi prišli na pomoč svoji šoli...

Eden izmed najbolj prizadevnih učencev na delovni akciji je bil učenec naše šole Toni Kotar.

V pogovoru z njim sem zapisala nekaj misli, ki jih je povedal Toni — sicer res šele enajstletnik, pa vendar kažejo njegove besede, da je morda ne le zelo marljiv učenec, ampak tudi veliko premišlja. Takole pravi:

„Na delovno akcijo sem prišel zato, ker mislim, da je prav, da tudi učenci pomagamo pri urejanju novih in preurejenih prostorov naše šole.“

Vesel sem, da bomo imeli enozmzenski pouk, saj se bom lahko vključil v več krožkov. Mislim, da se bomo v učilnicah, ki bodo opremljene za pouk posameznih predmetov tudi več naučili, saj bomo lahko precej znanja tudi praktično preizkusili. — Učenci bomo morali bolj kot doslej paziti na drago opremo, na tla, na stenske obloge. Pomembno je, da ohranimo čim dlje lepo šolo.“

Vprašala sem ga, kaj misli o delu in udeležbi učencev na delovni akciji.

„Ni prav, da se mnogo Miren-

čanov ni udeležilo akcije, najbolj pa me jezi lanski 5. razred, saj so se akcije udeležili le redki posamezniki. Sploh pa mi ne gre v glavo, da so hodili na akcijo učenci s Stana in Debenca, Mirenčani pa so bili (nekateri) kar doma. Ti učenci (ki jih ni bilo) so dokazali svoj odnos do šole in najbrž imajo takega tudi do učenja.“

Vprašala sem ga še, kaj meni o tem, kako bi nadomestili izgubljene dneve pouka in kaj on misli, kako da niso bila dela dokončana.

Toni meni takole:

Žal mi je, da kljub naši pomoči niso uspeli pravočasno dokončati dela, da bi začeli s poukom.

DARJA BRATE
8. a razred

„Najbrž bo hudo nerodno hoditi toliko sobot v šolo in jaz mislim, da bi bilo dobro hoditi malo dlje časa v šolo junija, kakšno soboto bomo pa seveda tudi radi prišli (mislim bolj na tiste sobote, ko delajo tudi naši starši). Ni mi vseeno, da se pouk ni pravočasno začel. Jezim se na delavce, ki smo jih dostikrat videli igrati nogomet ali kaj drugega, namesto da bi delali. Jaz bi jim dal kakšno kazen.“

Za konec sem ga vprašala, kaj misli o srečanju pobratenih KS. Toni pravi, da je prav, da so taka srečanja, saj se tu kuje tovarštvo in prijateljstvo med narodi v Jugoslaviji.

„Moramo jih dostojno sprejeti in urediti svoj domači kraj.“

Pa še nekaj je povedal Toni, ne da bi ga kaj posebno spraševala:

„Ni prav, da z akcijami čiščenja urejamo kraj — treba je povsod postaviti smetnjake in predvsem naučiti ljudi, da bomo znali varovati lepoto svojega kraja!“

Po pogovoru
zapisala A. K.

Osnovna šola s prilagojenim programom

Usposabljanje v prilagojenem programu omogoča otrokom z nižjimi umskimi sposobnostmi normalen razvoj. V tem programu otrok dosega uspehe, pohvale, najde samopotrditve. V redni osnovni šoli je otrok neuspešen, zato se uveljavlja tam, kjer se lahko. To je v pretepanju, beganju od doma, iznikanju sovrstnikom, kratka, otrok postane vzgojni problem. V naših oddelkih pa program in zahteve zmore, zato se lahko normalno vključuje v življenje. Tudi program je prilagojen tako, da otrokom damo to, kar bodo v življenju potrebovali.

Poudariti moram, da smo vsi delavci in otroci neizmerno srečni, da smo tudi za oddelke s prilagojenim programom dobili novo šolo. Do sedaj smo delali v

neprimernih učilnicah. Naši novi razredi pa so veliki, svetli, sodobno opremljeni. Lahko bomo dali še več poudarka tistim predmetom, ki so najbolj potrebni našim učencem. Ti predmeti so: praktična znanja, tehnična vzgoja, gospodinjstvo. Pri teh predmetih se učenci naučijo pranja, likanja, šivanja, krpanja, ukvarjajo se z ročnimi deli, razvijamo tudi

vrtičkarstvo. Velik poudarek je seveda na osebni higieni in prometni vzgoji.

Pri vsem učno vzgojnem programu otroci pridobivajo delovne navade, kar se najbolj pozitivno pokaže na delovni praksi v delovnih organizacijah. Ker spremljamo naše otroke tudi po končani osnovni šoli, vemo da je 98 % teh otrok pridnih in dobrih delavcev.

Veselili smo se učitelji, vzgojitelji in otroci že takrat, ko so se pričela gradbena dela. Na sestanku pionirskega odbora so junija učenci sprejeli sklep, da bodo pazili na novo šolo, uredili okolico šole, naredili več očiščevalnih akcij v krajevni skupnosti. S tem bi se učenci radi zahvalili občanom za šolo, kajti brez samopriskpevka naših krajanov ne bi pričeli dela v novih prostorih.

JERICA MEDVED
učiteljica — ortopedagog

Tudi zanje: zgledna skrb družbe

Na Mirni deluje tudi šola, ki vključuje otroke z nižjimi umskimi sposobnostmi. V šolo s prilagojenim programom prihajajo otroci z območja cele občine. Tu se oblikujejo za življenje in delo; 23 otrokom nudi čez teden drugi dom. V domu živijo zaradi oddaljenosti ali težkih družinskih razmer.

Življenje in delo šole in doma je bilo utesnjeno v pritličju stare šole. Del dejavnosti je potekal še v kletnih prostorih osnovne šole in v prostorih izven šole. Prostorska stiska je omejevala vsestranski razvoj učencev in gojencev. Sodobni šolski prostori so potrebni tudi prizadetim otrokom. Leti se v ugodnih pogojih lahko razvijajo v dobre delavce in poštene občane.

Novi šolski prostori so za pri-

zadete otroke velika pridobitev. Tu bo prostora za tiste prizadete otroke, ki niso šolsko učljivi. V oddelku za delovno usposabljanje pridobijo osnovne življenjske navade. Z njimi se vrnejo v družino, kjer lažje živijo oni sami in drugi z njimi.

V prostorih stare šole bodo lepše zaživeli gojenci doma šole. V izpraznjenih učilnicah bodo

pridobili igralne, delovne in učne prostore.

Delavci šole se veselimo sodobnih prostorov. Znalci bomo cenili pridobitev. Naše delo pri oblikovanju mlade socialistične osebnosti bo kvalitetnejše in uspešnejše.

MALČI MANDEL, vodja oddelkov s prilagojenim programom

Delovni akciji na rob...

Najbrž smo vsi pričakovali, da se bo pouk v novi šoli začel kasneje kot smo mislili, vendar smo poskušali zamudo, kolikor se je le dalo, zmanjšati.

Ni moj namen, da pišem o objektivnih in subjektivnih težavah, ki so vzrok zamudi, rada bi povedala le nekaj besed o delovni akciji učencev.

Na delo je prišlo vsak dan okoli 80 učencev. Če niso vsi delali, kot je treba, smo najbrž krivi mi, ki smo delo organizirali, saj so otroci premajhni, da bi znali delo sami najti. Vendar kakšnih posebnih „zabušantov“ ni bilo.

Čudno pri vsem tem je, da ni bilo na akciji učencev, ki so doma na Mirni in ki bi svojo dolžnost najlažje opravili. Nekateri so iskali izgovore v delu doma, v neobveščenosti in podobnem, vendar so to precej prazni izgovori.

Samo en primer: učenka Irena Kralj, doma s Trstenika, je redno prihajala na akcijo, čeprav bi morda prav ona najbolj opravičeno ostala doma, ker imajo veliko kmetijo. To, da je ravno zdaj na poljih največ dela, najbrž ni treba posebej poudarjati.

Prav je, da omenim še nekaj najbolj prizadevnih učencev: Cvetka Bevec je hodila na akcijo z Debenca, Tratarjev Stane s Trstenika, Hermina Križnik s Sela, Marjan Bevc z Debenca, pa Bečev Jože z Debenca, pa še bi lahko na-

števala. Vsi ti otroci imajo še kako veliko dela doma.

Zelo dobro so se odrezali na akciji Mirenčani iz 6. a, pa 6. b in 7. a ter 7. b razreda. Zelo pridni in točni so bili učenci 4. a in posamezniki iz ostalih razredov. Pogrešali pa smo nekaj Mirenčanov, ki so, medtem ko so ostali delali, bili lepo doma.

Najbrž ne moremo valiti krivde na otroke — ti bi prav verjetno prišli — starši so bili tisti, ki so jim odsvetovali (če je to sploh primeren izraz za to) delo.

Starši se včasih premalo zavedamo, da s svojim ravnanjem zelo slabo vplivamo na otrokovo ravnanje v dobi, ko so dovzetni za vplive okolice še veliko bolj kot odrasli. Tak otrok bo morda ostal delomrzen, tak otrok se bo morda izogibal učenja in dela, ker je tudi zdaj lahko prišel do spoznanja, da tudi brez svoje udeležbe pri delu uživa sadove naporov drugih. Tem otrokom bo tudi težje dopovedati, da je treba varovati družbeno lastnino, za katero smo vsi dali svoj prispevek s plačevanja samopriskpevka in z delom.

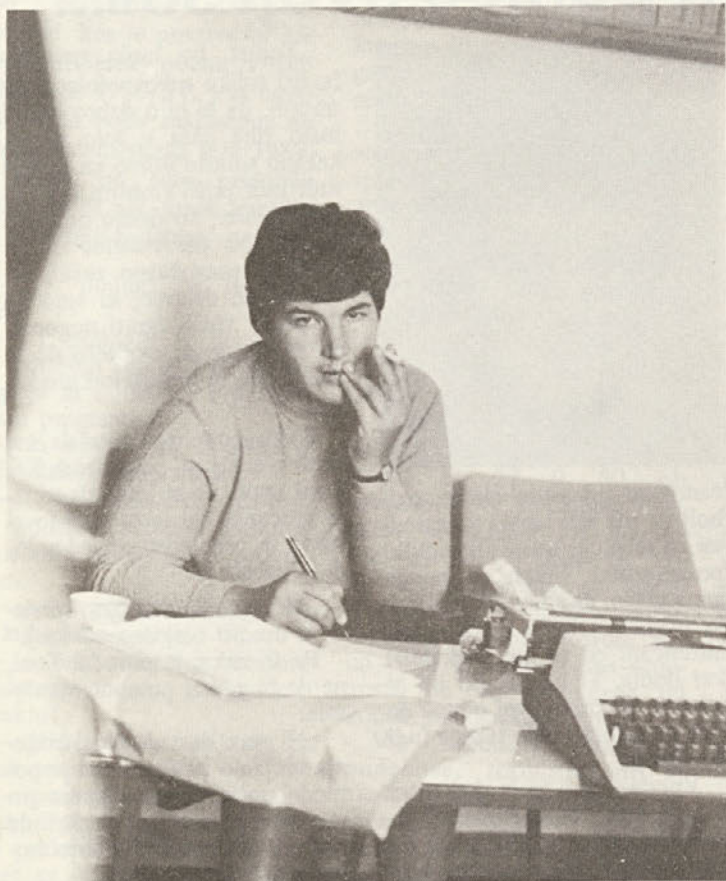
V sedanjem težkem gospodarskem obdobju bi morali vzgojitelji in starši posvetiti še več pozornosti vzgoji delovnih navad. Teh pa otroci ne dobe čez noč, ampak so sad našega vztrajnega dela in naših zgledov!

A. K.

Poslej neutesnjeni

Vsakdo želi otroku dati kar največ kar more, kot učiteljica pa se zavedam, da morajo učenci pridobiti čimveč znanj, ker jih bodo na vsakem koraku življenjske poti krepko potrebovali. Več jim bom lahko nudila v prijetno urejeni, svetli učilnici, kjer se učenci in jaz ne bomo počutili utesnjeni.

MARJETA CUGELJ

Malči Mandel: „Novi šolski prostori so za nas velika pridobitev!”

Velike razlike med novim in starim

Na Jelovki je med NOV dalj časa taboril Zapadno dolenski odred. Odbor odreda je ob pomoči KO ZB Mirna in Šentrupert ter s sodelovanjem delovnih organizacij in posameznikov obnovil nekdanji tabor. Izredno lepa lega tabora vabita obiskovalce. — Na sliki: 25. maja so se pionirji udeležili slavlja na Jelovki in bili sprejeti v mladinsko organizacijo.

Partizanski pohod na Jelovko

Težko sem čakala ta dan — naš dan mladosti. Mladost, veselje, radost, to vendar sodi skupaj, kljub bolečini v naših srcih, da Tita, s katerim smo se tega dne skupaj veselili, ni več. Vsa mladost Jugoslavije je bila ta dan na nogah in na različne načine je preživela ta svoj in Titov praznik.

Učenci naše šole smo se zjutraj ob 7. uri zbrali pred šolo in skupaj z učiteljem krenili v nekaj kilometrov oddaljeno vas Pečice, kjer je bila proslava. Odkrili so spomenik padlim aktivistom OF. Nemci so jih ujeli in ustre-

lili leta 1942. Ob tej priliki smo poslušali pevski zbor iz Gabrovke in nekaj recitacij. Z enominutnim molkom smo počastili spomin na umrlega tovariša Tita.

Po proslavi smo odšli preko travnikov in sadovnjakov do Jelovke. Tu je bil med vojno tabor Zapadnodolenskega odreda, ki je imel nalogo mobilizirati vse sposobne ljudi po vaseh in minirati proge. Pionirji sedmih razredov so bili v tem taboru sprejeti v mladinsko organizacijo. Na poti domov smo se ustavili v Zabukovju, od tam pa smo se počasi vračali proti domu.

Bila sem utrujena, toda srečna. Preživela sem lep dan.

TADEJA PETROVAC,
4. b razred

Dvoizmenski pouk, utesnjeni prostori, prehod skozi telovadnico so zelo otežkočali vzgojno-izobraževalno delo na osnovni šoli Mirna. Predvsem smo težko našli primeren čas za organizacijo interesnih dejavnosti, za organizacijo podaljšanega bivanja in male šole. V nemogočih prostorih pa so delali oddelki s prilagojenim programom in internat.

Končno smo le dobili nove, svetle, prostorne učilnice za oddelke razrednega pouka — oddelke s prilagojenim programom. Z adaptacijo starih prostorov bomo lahko takoj prešli na enoizmenski pouk, kar nam bo omogočalo uspešnejše delovanje interesnih dejavnosti, organizacij in društev.

V učilnicah je oprema primerna starostni stopnji učencev, kar vpliva na dobro počutje otrok. Veseli smo tudi prostornih omar, v katere bodo učenci in delavci šole lahko spravljali učbenike, učne pripomočke in ostali didaktični material. Na odprtih policah — stenskih oblogah bomo razstavljali izdelke učencev. Oddelki bodo skrbeli za urejenost svojih učilnic in tako bo estetska vzgoja našla pravo mesto tudi v praksi. Vsak razred bo imel svojo omaro za oblačila in obutev in tako ne bo več toliko izgubljenih copat in oblačil. V prostorni novi avli bomo skrbeli za redne razstave najboljših izdelkov raznih krožkov, razstavljale pa bodo lahko tudi posamezne razredne skupnosti. Vse to bo omogočalo boljše urejenost dela in zato smo

prepričani, da bo to vplivalo na boljše učno-vzgojne uspehe.

Žal nam je, da se projektanti niso prej pogovorili tudi z delavci, ki delajo v šolskih prostorih, ker bi nekatere stvari lahko bolj ekonomično uredili.

MARIJA DEŽMAN

Prednost enoizmenskega pouka

Krajevna skupnost in šola sodelujeta vse leto na različnih področjih.

Del teh sodelovanj predstavlja tudi recitatorski krožek, ki deluje na OŠ Mirna. Delo krožka bo letos še uspešnejše zaradi pridobitev novih prostorov. Ta pridobitev nam bo omogočila enoizmenski pouk. Vsi učenci bodo imeli pouk dopoldne, pred poukom in po pouku pa bodo lahko sodelovali v različnih interesnih dejavnostih.

Vključevanje v krožke bo tako omogočeno tudi učencem iz oddaljenih krajev. Popoldanski pouk jim je to večkrat preprečeval, ker je trajal do poznih popoldanskih ur.

Ve sela sem, da se bodo otroci lahko še v večjem številu vključevali v različne dejavnosti, da bodo imeli pouk v še boljših razmerah.

ROZI KRHN

Sindikalne igre so postale del življenja pri nas. Ni važno zmagati — pomembno je sodelovati!

Stane Cvelbar in Blaž Krhn rada nastopata na šolskih proslavah.

Grenke na račun izvajalcev del

September je tukaj, v šoli in okrog šole pa še vse narobe! Na učiteljski konferenci smo se dogovorili, da bomo to uredili sami s pionirsko delovno brigado.

Kurirski odred je naslednji dan že pohitel po vaseh z obvestili za delovno akcijo. Otroci so prihiteli od vsepovsod. Tako so ves teden pridno urejali okoliško šolo in pospravljali notranje prostore. Prihajali so vsak dan

že zgodaj zjutraj. Tudi v soboto so prišli in namestili vso novo opremo po učilnicah. Pomivali so tla, okna, mize in prijeli za vsako delo. Žulji na rokah jih niso motili. Utrujeni, a ponosni, ker so opravili koristno delo, so v torek nestrpno pričakovali tehnični pregled.

Razočaranje je bilo veliko! Zakaj se izvajalec obnaša tako neodgovorno?

ANGELCA ŠTEFANČIČ

Tovarišica Angelca Štefančič med svojimi učenci.

Obisk pri kiparju Sandiju Leskovcu

Les je topel. In toplina veje iz del Sandija Leskovca.

Vse svoje želje, svoja doživljanja, hrepenjenja, bolečino, upanje, prijateljstvo, srečanje, strast, laž, ponarejenost družbe je vklesal vanj.

Ljudje smo mnogokrat slepi, za lepo, hodimo za svojimi potmi in ne vidimo ne zlatega klasja ne nežnih brstov, ne cvetja ne, bolečine prijatelja, ne žalosti samonih ne veselja srečnih, ne čistih ljubezni ne grobsti. Pa so ravno čustva tista, ki nas ločijo od živali.

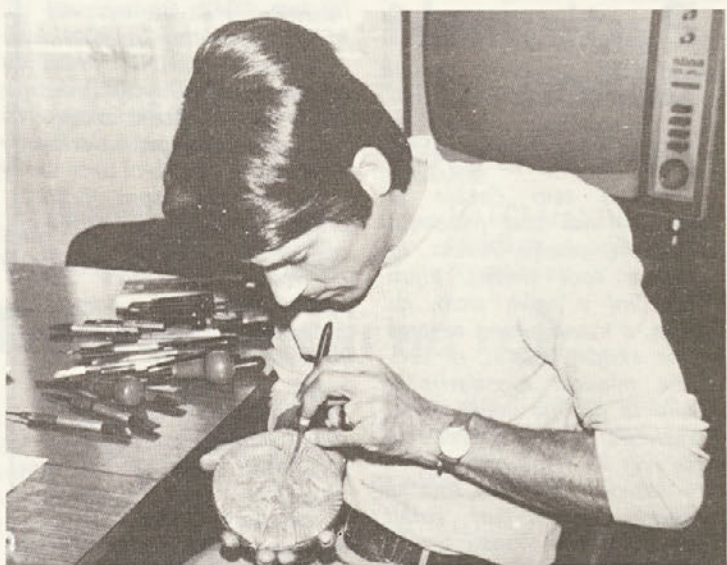
Sa niti ne piše kritik na račun „kajmebriga“ odnosov, ne pri-

poveduje na sestankih o nepravilnosti v družbi, ne kriči svojih bolečin in spoznanj – daje jih lesu in v njegovih reliefih prebereš zmago.

Želi biti sam. Želi drugače pokazati svet, ki ga (mislimo) poznamo.

Ra d bi si ustvaril dela, ki bi bila samo njegova, zdaj pa mora na žalost delati tudi po naročilu (seveda mu „naročniki“ puste obdelati motiv, tako kot ga on more, goče in zna).

Doslej je iz slovanske lipe izklesal že več kot 270 reliefov, opremil mnogo sodov, izrezljal veliko puškinih kopit. Ne kaj

Sandi Leskovec pri svojem najljubšem opravilu: z dletom oblikuje les, ki zaživi pod njegovimi rokami kot topla, privlačna snov...

svojih del bo ob srečanju pobratenih KS razstavil v avli šole.

Vabimo krajan, da si ogledajo razstavo, saj bodo morda ob njegovih delih našli tudi kaj, na kar so že davno nehali misliti.

O življenju in delu tov. Sandija bomo v Krajanu še pisali,

saj je hudo narobe, da domačini skoraj ne vemo za njegova dela, ki krasijo galerije in stanovanja po mnogih državah sveta, in seveda tudi naših ljudi – tistih seveda, ki vidijo v njegovem izražanju nekaj več.

ALENKA KNEZ

Razstava fotografij Zdravka Kramarja

Hrepenjenje, ljubezen, mladost... (Foto Zdravko Kramar)

V avli šole si bomo lahko ogledali tudi razstavo fotografij, ki jih je posnel in izdelal Zdravko Kramar, študent kemijske tehnologije v 3. letniku.

Titov štipendist – odličen študent brez popravnega izpita, predsednik kluba študentov, planinec, jamar (ne vem, kaj je tisto, čemur posveča več svojega časa) fotograf – dokumentalist, fotograf – umetnik, pa najbrž še kaj.

S fotografijo se ukvarja že od 6. razreda osnovne šole, kjer je prve skrivnosti fotografije spoznal v krožku na šoli in v ljudski tehniki (Žal mi je, da ta ne dela, kot bi lahko – fotografska

sekcija, da se razumemo). Veliko znanja mu je dal znani mojster umetniške fotografije Vlastja Simončič.

Fotografija je drag konjiček. In če bi ne bilo razumevajočih staršev in če ne bi delal za kulturno skupnost in Tabor likovnih samorastnikov v Trebnjem, potem bi pač ostal brez potrebne opreme, ki seveda ni poceni.

Morda bo njegova razstava tudi spodbuda, da mladi fotografi na Mirni začno organizirano s svojo dejavnostjo, ki ostaja (žal) samo privatni hobi posameznikov.

Po pogovoru A. K.

Uredništvo Krajana uvaja tudi krajši literarni kotiček, ki je tokrat še zelo skromen, bolj v spodbudo tistim, ki imate veselje do takega ustvarjanja, pa vam za to manjka poguma.

KRAJAN ponuja roko ustvarjalcem

Ljudje se veselimo delovnih uspehov, splošnega napredka naše skupnosti, vendar nosimo globoko v sebi še svet, ki ga mnogokrat siromajšimo v naglici našega življenja. Pogrešamo človečnost, toplino, drobne radosti, ki lahko osrečujejo, bolečine so večje, ker jih puščamo osamljene.

Zato ponujamo priložnost vsem, ki bi hoteli kaj objaviti. Lahko se podpisete z izmišljenim imenom, kajti umetniška svoboda je res velika.

Pogumno sedite k pisarnju! Tudi veliki ustvarjalci naše književnosti so začeli skromno, pa še „Krajanov“ ni bilo, da bi jim ponujali roko!

UREDNIŠKI ODBOR

NOČI

*Zv ečer umira
trepetajoča resnica
meglenih oblakov
šla bom
za belo senco
s krvavimi očmi
da si ogrejem roke
na ugaslem ognjišču
njenih upanj
vse tenčice
bodo padle na tla.*

*Rdeči prah
se veja v golo telo
postaja mehak
kot prazen blesk
oči, ki ne vidijo več.*

Zakaj

*Zakaj si dovolil,
da sem se utopila
v globini tvojih oči?*

*Zakaj si dovolil,
da poznam
okus tvojih ustnic?*

*Zakaj si dovolil,
da sta se roki našli?*

A.

Pozabljen grob

Prvi november 1952. Si vo in hladno jutro, mokre in blatne poti. Žalostno odmevajo koraki za vasjo.

Ljudje začudeni motrijo revno dekletce, ki je tiho in samo koračilo po cesti. Nikogar ni poznala v tem kraju. Hitela je na pokopališče, da poišče grob svojih staršev. Med vojno so bili ustreljeni, otroci odpeljani.

Pot je bila dolga in mrzla sapa je stresala staro listje z dreves. Tudi otroku je segel mraz do živega, vendar vroča želja, da poišče poslednje domovanje svojih dragih, ji je pomagala naprej. Hotela je najti grob, hotela je po tolikih letih videti kraj, kjer sta jih usoda in vojna ločila za vedno. V prezebljih rokah tišči dve drobnji svečki. Nese ju, da jih prižge na najbolj zapuščen gomili. Nihče ni vedel za njihov grob, že malo spominov pa so odmaknila leta.

Otrok stoji ob mrtvašnici in s pogledom drsi po grobovih. „Je ta naš grob?“ se sprašuje. Otrok se ne more odločiti, na kateri grob naj postavi svečke, vpraša ti se ni upala. Ta va med v rstami in vznemirjenju ji odseva iz oči. Na pokopališču prihaja vedno več ljudi. „Morda je kdo poznal naše starše in ve, kje so pokopani?“ Pot je od groba do groba daljša, upanje, da bo po petnajstih letih le prižgala staršem prvo svečko, vedno manjše.

Približa se starejši ženski in jo ogovori. Ženska molče opazuje otroka in slednjič je vprašala: „Ja punčka, čigava pa si, da sprašuješ po teh dveh ljudeh? Dolgo je že, kar so jih ubili in grob je že prekopan. Pogledaj, tamle, vidiš, sta ležala,“ pokaže ženica z roko v smeri križa na obzidju.

Dolgo, predolgo strmi otrok v gomilo in ne more razumeti, zakaj zemlja molče skriva njene drage starše. Prižbe drobnji svečki in ju postavi na grob. Tu nekje, mati, je strohnelo srce, pod katerim sem zrasla in ki me je ljubilo. Majhna lučka trepetala v vetru. Otrok sklene premre prste okrog plamenčka, ki se počasi umiri.

Koliko let je že preteklo, odkar je tvoje srce takole trepetaje ugašalo? „Si se bala za nas otroke, ko se je tvoje življenje s krvjo iztekalo v zemljo? Je droben plamenček zatrepetal, da pokaže tvojo veliko bolečino slovesa?“

Dekletce čepi ob grobu, misli, da vidi mater, očeta. Ne žne se dotakne drobnih grudic in majhnih cvetov. Zave se, da nikoli ne bodo starši več božali nje, ne njenih dveh bratcev in sestrice. Velike, grenke solze polzijo čez togo lice dekletca. „Nikoli več se ne vidimo.“ Konec, konec je ljubezni in trpljenja.

Prvi viri o gradu izvirajo iz leta 1165. Njegov prvi lastnik je bil koroški vojvoda Ulrik, ki se je odrekel gradu v korist oglejskih patriarhov. Okoli 1435 so postali grajski lastniki Celjski grofje, 1456 pa Habsburžani. Potem so se lastniki hitro menjavali. 1515 so grad razdeljali kmečki uporniki. Leta 1937 je bil lastnik gradu dr. Riha iz Celja, zdaj pa ureja okolico gradu Bojan Kolenc, ki je zgradbe in okolje ohranil v prvotnem stilu.

Pomirjena in potolažena se vrača domov. Spremlja jo misel, da je po dolgih letih našel a prostor, kjer so bili pokopani njihovi starši.

Pa ni bilo z vsemi tako. Mnogo grobov je še ostalo neopazanih ob tihih gozdnih poteh. Nihče jih ta dan ni našel, nikogar ni bilo mimo, ki bi ob trhlem, z mahom in bršljinom preraslemu križu prižgal samotno lučko. Koliko naših očetov in mater, stricov in tet pokriva samotne rušev v naših gozdovih. Desetletja so jih odela z mahom in reso, mogočne smreke jim pojo himno svobode. Jesensko ivje je njihovo cvetje, drobnji kristalčki majhne lučke.

V nas vseh naj gori zahvala in ljubezen za tiste, ki so dali sebe, da imamo lep danes in bo lep tudi jutri. Posebno vi mladi, ki uživate sadove teh žrtev, bi morali z večjo ljubeznijo obujati spomine na tiste dni, ko so otroci zaman iskali starše, ko so starši z bolečino in obupom iskali grobove svojih sinov in hčera. Smo jim dovolj hvaležni, znamo ceniti to, kar so nam kupili s svojimi življenji? Potrudimo se vsi, da bomo pot, ki so jo oni prehodili s krvjo, mi zasadili s cvetjem za njihov spomin.

PAVLINA HROVAT

Vabimo, obveščamo, hvalimo, grajamo...

Krajan bo izhajal dovolj pogosto, predvidevamo vsak drug mesec, zato imajo vse družbenopolitične organizacije, društva in posamezni krajanj možnost, da se s krajšimi vestmi oglašajo v tej rubriki.

Več glav več ve, morda bomo lahko razvili celo plemiko, vse pa naj ima le en cilj: trudimo se za napredek naše krajevne skupnosti!

Mirna ima dolgoletno tradicijo pevskih zborov. Vsi radi prisluhnemo ubrani pesmi, zato smo bili veseli novice, da je ustanovljen mešani pevski zbor. Ta želi pomnožiti svoje članstvo, zato vabi k sodelovanju vse krajanje, ki imajo smisel in veselje za petje.

Za dober potek 5. srečanja KS

Za organizacijo takega srečanja je potrebno veliko dela — zato je svet KS imenoval naslednje delovne skupine:

1. častni komite;
2. komisijo za organizacijske priprave;
3. komisijo za komunalno tehnično ureditev;
4. komisijo za pripravo gradiva o krajevni samoupravi in planiranju v krajevni skupnosti;
5. komisijo za pripravo gradiva v SLO in DS v krajevni skupnosti;
6. komisijo za informativno propagandno dejavnost;
7. komisijo za pripravo kulturnega programa;
8. komisijo za nastanitev in pogostitev.

V ČASTNI KOMITE JE SVET IMENOVAL NASLEDNJE ČLANE:

1. Gregorčič ing. Avgust, predsednik IS SO, za predsednika
2. Žibert Anton, predsednik SO, za člana

ZOBOBOL? Nepotrebno!

Zobozdravstvena ambulanta dela spet v polni zasedbi in sicer ob torkih in četrtkih od 13. ure dalje, ostale dneve pa dopoldan. Za vse, ki jih tarejo skrbi z zobmi, bodo poskrbeli:

- dr. SINIŠA KULAŠEVIČ
- zobotehnik ZORAN VIDENOVIC
- zobna asistentka JOŽICA SMREKAR.

Mirenčani si toplo želimo, da bi ostali z nami!

3. Plazar Tomaž, predsednik OK SZDL, za člana
4. Zajc Janez, predsednik OK ZKS, za člana
5. Bizjan Miran, predsednik obč. sind. sveta, za člana
6. Oven Janko, predsednik obč. odbora ZZB NOV, za člana
7. Ostanek Anka, predsednica Obč. konf. ZSMS, za člana
8. Golob Ludvik, podpredsednik rep. skupščine SRS, za člana
9. Kocijan Lado, generalmajor JLA, za člana
10. Bulc Marko, predsednik slov. delegacije v skup. SFRJ, za člana
11. Kolenc Riko, sodnik ustavnega sodišča SRS, za člana
12. Jenko Marjan, Ljubljana, za člana
13. Ratajc Alojz, predsednik medobč. sveta SZDL, za člana

V KOMISIJO ZA ORGANIZACIJSKE PRIPRAVE:

1. Kurent Maks, predsednik sveta KS, za predsednika
2. Janežič Ivan, predsednik skupščin KS za nam. predsednika
3. Krištof Darko, tajnik KS, za tajnika
4. Zore Albin, podpredsednik sveta KS, za člana
5. Tomažin Jože, KPD Dob pri Mimi, za člana
6. Dreža Miro, predsednik KK SZDL, za člana
7. Konestabo Milan, sekretar KK SZDL, za člana
8. Sladič Franc, predsednik KO ZB NOV, za člana
9. Markič Jože, sekretar KO ZKS, za člana
10. Brec Lino, član sekretariata KO ZK, za člana
11. Golob Ludvik, član odbora KO ZB NOV, za člana
12. Borštnar Nikolaj, predsednik aktiva ZSMS, za člana
13. Gačnik Lidija, član aktiva ZSMS, za člana
14. Skerbiš Dušan, član obč. konf. ZSMS, za člana
15. Banič-Kranjc ing. Pavla, DANA Mima, za člana
16. Jevnikar Franc, „Mercator” Trebnje, za člana

V KOMISIJO ZA INFORMATIVNO PROPAGANDNO DEJAVNOST:

1. Knez Alenka, OŠ Mira, za predsednika
2. Janežič Janez, KPD Dob za nam. predsednika
3. Kolenc Veli, OŠ Mira, za člana
4. Leskovec Franc, IMV TO Mira, za člana
5. Leskovec Sanji, KPD Dob za člana
6. Gregorčič Janez, OŠ Mira, za člana
7. Kiderič Vlado, Roje II., za člana
8. Krhin Breda, DANA Mira, za člana
9. Videčnik Barica, OŠ Mira

V KOMISIJO ZA PRIPRAVO KULTURNEGA PROGRAMA:

1. Skerbiš Dušan, predsednik društva Svobode, za predsednika
2. Peček Stanislav, tajnik obč. zveze kult. organ., za namestnika
3. Kramer Janez, ravnatelj OŠ Mira, za člana
4. Gregorčič Štefka, članica društva „Svobode” za člana
5. Kapus Mirko, OŠ Mira, za člana
6. Gorenc Nada, OŠ Mira, za člana

V KOMISIJO ZA PRIPRAVO GRADIVA O KRAJEVNI SAMOUPRAVI IN PLANIRANJU V KRAJEVNI SKUPNOSTI:

1. Kurent Maks, predsednik sveta KS, predsednik
2. Janežič Ivan, predsednik skupščine KS, za člana
3. Camloh Stane, član sveta KS, za člana
4. Kovačič Janez, član sveta KS, za člana
5. Kramer Janez, ravnatelj OŠ, za člana
6. Longar Stane, DANA Mira, za člana
7. Dreža Miro, predsednik KK SZDL, za člana
8. Zakrajšek Janez, član odbora aktiva ZSMS, za člana

V KOMISIJO ZA PRIPRAVO GRADIVA O DELU KOMITEJA ZA SLO IN DS V KRAJEVNI SKUPNOSTI:

1. Markič Jože, predsednik komiteja za SLO in DS, za predsednika

2. Kocijan Lado, general-major JLA, za člana
3. Žibert Rudolf, član sveta KS, za člana
4. Grabnar Aleksander, član komiteja za SLO in DS, za člana
5. Škufca Engelbert, član komiteja za SLO in DS, za člana
6. Golob Ludvik, član odbora za SLO in DS, za člana
7. Skerbiš Dušan, član obč. konf. ZSMS, za člana
8. Gorenc Anton, IMV TO Mira, 6,
9. Kašič Greta, trgov. Mercator Mira, za člana za člana

V KOMISIJO ZA KOMUNALNO TEHNIČNO UREDITEV:

1. Pančur Stanislav, direktor GOP Mira, za predsednika
2. Mandelj ing. Jože, GOP Mira, za člana
3. Križnik Srečko, član sveta KS, za člana
4. Gracar Anton, član sveta KS, za člana
5. Lokar Branko, član sveta KS, za člana
6. Sladič Leopold, član sveta KS, za člana
7. Dim Anton, član sveta KS, za člana
8. Cvelbar Stane, Kolinska, za člana
9. Bartolj Marjan, IMV TO Mira, za člana
10. Jerovšek Ignac, DANA, za člana
11. Semrov Peter, KPD Dob, za člana
12. Dežman Ignac, nač. oddelka za gospod. SOB Trebnje, za člana

V KOMISIJO ZA NAMESTITEV IN POGOSTITEV:

1. Kolenc Bojan, Mira 15, za predsednika
2. Kirm Branko, DANA Mira, za nam. predsednika
3. Brate Jože, IMV TO Mira, za člana
4. Plauštajner Martin, KPD Dob, za člana
5. Prijatelj Andrej, Kolinska Mira, za člana
6. Pančur Just, GOP Mira, za člana
7. Ambrožič Majda, DANA Mira, za člana
8. Kozolc Marija, OŠ MIRNA, za člana
9. Kašič Greta, trgov. Mercator Mira, za člana
10. Ivanc Franciška, upokojenca Mira — Roje II, za člana

Predsednik sveta KS:
MAKS KURENT

Človek človeku — človek?

(Dogodek je, žal, resničen)

Potem, ko je ves dan delal v vinogradu, se je N. N. odpeljal na mopedu proti domu. Pa ni daleč prišel, namreč od zidanice lastnika, pri katerem je delal. Prevrnil se je (zlobneži: seveda, pijan je bil; resnici na ljubo: tudi to).

Na srečo je kljub precej globoki rani na obrazu ostal še toliko pri močeh, da si je sam (!) brisal kri z gazo, ki mu jo je dal „gospodar”, pri katerem je delal (!) ali pa morda tudi kdo drug, saj je bilo tam več ljudi.

Ponesrečenca (morda je ma-

lo prehuda beseda, pa nič ne de) bi bilo seveda treba odpeljati k zdravniku. Tu je nastal skoraj nerešljiv problem. Avtomobili tovarišev vikendašev so vendar „prečisti”, da bi vanje sedel krvav, pa morda še blaten in vinjen (joj!) nesrečni N. N.

Na srečo je pot, na kateri se je to zgodilo, dovolj prometna, da so kmalu „naštopali” avto (bila je ravno ŠKODA, ki je menda ni škoda, če se umaže, katerega potniki so bili pripravljeni odpeljati ranjenega N. N. k zdravniku (samo mimogrede — v Novem mestu je dobil v bolnišnici tudi tri šive).

Ni tako važno, kdaj se je to zgodilo, še manj komu, niti to ni tako važno, kdo so bili lastniki avtomobilov, ki jih je bilo škoda za prevoz ranjenca.

Škoda je drugje. Najbrž imajo neodgovorni občani tudi otroke, ki so vse to opazovali in po pregovoru (kar se Janezek nauči — saj vemo naprej) bodo tudi oni prenašali svoje ravnanje na sotovariše, itd. itd.

Po sledeh slabega glasu (ki seže menda še dlje kot v deveto vas, čeprav se je to zgodilo v naši KS) zapisala:

A. K.

GlasiLO KRAJAN izdaja KK SZDL in združeno delo z Mirne — Ureja uredniški odbor, predsednik odbora Darko Krištof — To številko sta uradili Barica Videčnik in Alenka Knez — Izhaja v 1500 izvodih — Uredništvo in uprava: Mira 17 (68233 Mira na Dol., telefon 068—82—314) — Grafična priprava: DITC NOVO MESTO, TOZD Dolenjski list — Tisk: TOZD Tiskarna Novo mesto.